

Kaláris

Mártély Önkormányzatának közéleti-kulturális információs kiadványa
Hírek, pillanatképek Mártély életéből

2005. február – 7. szám

Az ember nem változtathatja meg az életét anélkül, hogy maga is meg ne változna. (Simon de Beauvoir)

„Jelzöm...”

Hideg van. És hó.

Legalábbis amikor ezeket a sorokat írom. Megmutatta valódi arcát a tél. A hőmérő higanyszála napközben is jócskán mínuszban vesztegel, s hajnalban mikor az ember gyújtósért slattyog ki papucsban, összeragad az orra, ha megszívja. Mínusz húsz fokot is mutathat a meteorológiai eszköz az ablakban. Persze, gondos ember bekészít ilyen zegernye időben mindent: papírt, összehasogatott aprófát, hasábot, de a dolgok végesek, és előbb-utóbb elfognak – s ha valami elfogy, hát ki kell menni érte. Persze fel is lehetne öltözni rendesen, mert mi az a pár megszokott mozdulat, de az ember úgy gondolja magáról: edzett. Pláne, így közelebb az ötvenhez – gondolja – nehogy már kifogjon rajta ez a pár fok hideg, s már közben tudja, hogy megint baj lehet. Keze-lába lefagyva az egy szál pöndölben, bajszán dérré fagyva a lehelet, és siet befelé, ahogy csak bír, mert már reszket, mint a vadászkutyá, s ha tovább bohóckodik itt hiányosan öltözve, el nem kerülhet egy kiadós tüdőgyulladás. Az pedig – orvostudomány ide vagy oda –, nálánál fiatalabba is elszólított már a temető szomorú csendjébe. Odabenn aztán nagyokat fújtat, mintha kilométereken át valami nehéz terhet húzott volna, s elgémberedett kezeiből gyorsan lerakván a tüzelőt, tenyereit, s jéggé dermedt ujjait a langyos kályha oldalához nyomja. Ettől úgy érzi, ezernyi tű vagdalkozik a bőre alatt, később markaiba fújdogál feleslegesen, s megfedi magát: – hülye! – bajszáról csendesen olvad le a dér, végül a kályhaajtó elé kuporodva a kissámlira, remegő kezekkel tüzet rak.

Lángot fog a napi sajtó, eldobott papír, s a vékony fa pattogva kezd egy új napot. Rá hasított fa kerül, s a ház, a füstölgő kéménnyel úgy fest, mint hajnali vonat, amely indulni készül, hogy széthasítsa az éjszaka sötétségét, s belerobogjon a nappal világosságába.

De a ház, nem mozdul, mint ahogy a többi ház sem a faluban. Csak állnak sorban, mint vígan füstölő, örökre lehorgonyzott mozdonyok egy pályaudvar szerteágazó sínpárjain, s néznek az utca felé egykedvűen. A világosság is mintha késne. Ablaksze meikre csillogó mintákat festett a jégvirág, s a kémények füstje lassan dél felé hajlik amint reggeledik, s kivilágosodnak az utcák... Hétkor beúszik a házak közé a reggeli harangszó, mire a kutyák faluszerte fájdalmas éneklésbe fognak, de ez sem állítja meg az időt, s miközben egy valóságos vonat robog ki a kicsiny állomásról, a köddel dacolva felbukkan a homályos látóhatáron ragyogó nyár ígéretével a napkorong. Az emberek elindulnak dolgaik után. Viszik a kisóvodásokat, kik kipirosodott orral, szállal nyakukban lóbálják lábukat a biciklik hátsó ülésén, vagy kis szánkót húznak az út szélén, ami ha hómentes helyre ér, fülsértően csikorog. És csoportokban sétálnak az iskolások

is a gyalogjárón gondtalan vidámsággal az iskola felé, mely vidámság talán csak addig tart, míg elfoglalják helyüket a termekben, s becsöngetés után a tél örömeinek lehetőségét hivatásszerűen át nem veszi délelőttre – a tudomány. Éled a falu. Akinek dolgozni kellett mennie, az már úton van vagy dolgozik. Akit a tanulás szólít, tanul. Az öregek meleg szobákból nézik a hideg kinti világot, ők már végigdolgoztak egy életet, s emlékekben kutatnak, mikor volt utoljára ekkora hó s hideg, vagy tesznek-vesznek csendesen. Kezeikben újság zörren és halkán szól a rádió. A készülő ebéd illata leng be a konyha felől, telik a nap és odakinn hideg van.

„Ha szöröncsénk van, tán még másfél hónap a tél – mondják az öregek az ablakok mögött – de az is löhet, hogy kettő...”

Ezzel azután meg is nyugszik mindenki, s az élet megy tovább, mert így tart ez már időtlen idők óta. Lehet bármilyen kegyetlen a tél, a bizakodó várakozás hónapja a február, amelyben a fogyó napokkal a tavaszt várja minden élő: erdők, mezők, állatok, s a fázós emberek.

Farkas Csamangó Zoltán

Erről olvashatnak

Várjuk a tavaszt...	1. oldal
Tiszta vizet a pohárba	2. oldal
Pósz Péter jegyzete a készülő ügynöktörvényről	
Kaleidoszkóp	3. oldal
A hullók kiköltik a tojásaikat?	
Magyarország új királya	
Egészség – betegség – gasztronómia	4. oldal
A polgárőrök „megszállták a faluházat“	5–8. oldal
Mindennapi apróságok	8–9. oldal
Civil szervezetek felhívásai	10–11. oldal
Mártélyi idegenforgalom...	15. oldal
Farsangolunk	16–17. oldal
Testületi ülés	18. oldal
Izgalmas falugyűlés a csatornázásról	19. oldal
Pályázatok	20. oldal

Péter jegyzete

Tiszta vizet a pohárba

Egy nagyon fontos dolog van alakulóban, ami már 15 éve esedékes, és eddig igazán egyik pártnak sem volt elég elszántsága ezt rendezni. Nem csak a lakosság, de a régi Uniós országok is egyre jobban várják múltunk rendezését.

Ügynöktörvény módosítása a napirenden. Sokan csak lezárni, eltusolni, elfelejteni, elrejtteni igyekeztek a kényelmetlen, sok esetben büntudattal terhes múltjukat. Sajnos ezt így nem sikerült rendezni, amire időközben minden pártban rájöttek. Az, hogy e területen is nagyobb, határozottabb lépetekkel haladnak néhány volt szocialista országban, csak sürgeti az esetet.

Mivel azt már tudjuk, hogy hátrányunkra utolsóként léphe-tünk be az Euró-zónába, és érvényes lehet az elmélet, „hogy aki kimarad, az lemarad”, nagy igyekezettel próbálja a koalíciós kormány az ügynöktörvényt módosítani, hogy a tisztesség, és a rendezett múlt zónájában még helyünk legyen. A társadalomban változatlanul, vagy egyre inkább nagy az igény a múlt megismerésére. Ami úgy is felfogható, hogy a demokratikus jelenben a fiatal nemzedéknek joga van a múlt diktatúra viselt dolgainak maradéktalan feltárására. Jobb, igazságosabb jövőt, csak a múltból szerzett tapasztalatokkal lehet építeni.

Ehhez térségünkben fontos szerepet tölthet be az Emlékpont állandó kiállítása Vásárhelyen. Ami a térség fiatal nemzedékének feltárja a múltat, annak minden árnyékával, de fényével is. Minden városban szükség lenne ilyen jellegű kiállításra.

Talán ez is hozzájárul ahhoz, hogy számtalan magában terhet cipelő, lelkiismeretfurdalást érző ember megkönnyebbülve nézhessen a feljövő nemzedék szemébe. Az igazi bűnösök ma is azok, akik nem merik bevallani múltjukat, akik nem hajlandóak beismerni tettük erkölcstelen mivoltát, hanem tovább próbálnak a zavarosban halászni, és aranypartot érni. Több tízezer ezeknek a száma. Sokuk a közéletben ma is kulcsszerepet tölt be és igyekeznek erkölcsi múltjukat takargatni. Gondoljunk csak a rendszerváltozás utáni ejtőernyős folyamatokra. Ezek voltak az első legfontosabb menekülési megoldások. Február 11-én megtörtént az első lépés a rendezésre, de ez még taktikának is rossz. A tízezrekből megjelent a világhálón 19 szinte eddig is ismert ügynöknek a neve, ebből az egyik a volt miniszterelnökünk, (mára már csak nagytőkés), akinek neve nem volt meglepetés. Hiszen választói is tudták, hogy személyében nem csak a nagytőkét, de az ügynököt is segítik a hatalomra. Aztán egy még nagyobb tőkés vette át a kormányzást, hogy világossá váljon, milyen érdekek vannak napjainkban képviselve.

A kormánykoalíció még ma is a sárdobálás taktikáját tekintti legeredményesebb munkájának, úgy ahogy már kampányuk alatt bemutatkoztak. Ezt természetesen felsőfokú végzettséggel teszik! A liberálisok is jól érvényesülnek, a kitervelt cinikus támadásokkal. Vannak rajongóik is, akiknek hasonló a hétköznapi stílusa, hát miért ne? Az elmélet bevált, a támadás a legjobb védekezés. Védni meg van mit, hajjaj!

Ismerjük már, hogy vált a KISZ-pénz készpénzre.

Addig, míg a kormánykoalíció Orbán Viktort és az ellenzéket veszi állandó tűz alá, addig az ellenzékben egyre nagyobb az érthető aggodalom az ország, a nemzet jövőjét illetően. A magyar polgári oldal úgy látja, hogy a kormánykoalíció a munkabarátság gazdasági politikát leváltotta, spekulációbarát gazdaságpolitikára, ami csak egy kis rétegnek hozhat jelentős eredményeket, lehetőséget és hozzáférést az Uniós támogatásokhoz. Az államháztartásban ennek már jelentkezőnek a jelei. Emiatt egyre gyakrabban kap a kormány külföldről is figyelmeztetéseket, amik rövidesen szankciókkal is járhatnak.

Nem tudom elképzelni, hogy mindezek ellenére ez a kormánykoalíció tudná megfelelő módon a múlt tisztázatlan dolgait rendezni. A szándék ugyan megvan, s ez is már előrelépés. Mégis kétséges, lesz-e elég erő, elszántság a kormányban ezt a már halaszthatatlan feladatot végrehajtani. Kizárólag egy mód van a rendezésre: azok, akik a múltban munkatársaik, szomszédiak, rokonaik, ismerőseik árulói, besúgóik voltak, azoknak nincs helyük a közéletben. Ezekre ne bízsa a nemzet a sorsát, és érdekei képviselőit.

Amíg ez nem történik meg, nem léphet be az ország a szabad demokratikus országok tisztességzónájába, és azt már tudjuk, aki kimarad, itt is lemarad.

Tízezrek múltját, szerepét kellene tisztázni, hogy a hajótörtek ne tengeralattjáróként folytassák útjukat.

Legszebb nemzeti ünnepünk közeledtével arra kérném minden polgártársam, öntsünk tiszta vizet a pohárba, vállaljuk múltunkat, tetteinket, és tiszta lelkiismerettel tüzzük fel a kokárdát március 15-én. Legyen az ünnep, a becsület, a tiszta lelkiismeret, a beismerés, de a megbocsátás, és az új kezdet napja is.

Pósz Péter

Gyurcsány le-arabterroristázta a Szaúdi focistákat...

Az MSZP szülinapi buliján, a kötetlenebb részben, Gyurcsány Ferenc a tőle megszokott sziporkázó humorral azt mondta a magyar és a szaúd-arábiai válogatott mérkőzés kapcsán, hogy a honi focisták szépen helytálltak, pedig a másik csapatban, sok volt az arab terrorista...

A dolog nem veszi ki ilyen hülyén magát, ha mondjuk a „Zöldben”, a „Horgász Presszóban”, vagy az „Ó-kocsmában” hangzik el a kijelentés egy átszellemült focirajongótól, mint kritikai megjegyzés, de egy ország miniszterelnökének a szájából akkor is megdöbbenétség, ha ő ezzel csak ironizálni akart.

Egyébként fölényesen győzni kellett volna, s akkor mást – is – lehetett volna mondani.

Ha pedig az ellenfél csapatában valóban terrorista elemek rúgják a bőrt bújtatott állásban, ki kellett volna ellenük állítani egy elit kommandósokból verbuválódott csapatot. Azok már csak munkaköri követelményként meghatározott kiváló kondíciójuk miatt is biztosan jobban játszanának, mint az elkényelmesedett, alulfizetett, érthetetlenül sztárolt, nyafka focisták...

Persze, azt a fajta „játékot” már – nem futballnak hívják. Talán ezért nem fogadta el eddig olajország a bocsánatkérésünket...

–L–

Hogyan vezessünk félre, egy amúgy is bizonytalan játékost?

A Jakupcsek Gabriella vezette Multimilliomos című műveltségi vetélkedő február 2-i adásában, talán a kilencedik kérdésnél bebizonyosodott, hogy mennyire tévútra visz egy amúgy is bizonytalan játékost, ha a kérdéseket kitalálók nem egyértelműen fogalmazznak, és ha a játékvezető sem kellően tájékozott.

A kérdés valahogy úgy szólt, hogy a felsorolt állatok közül, melyiknek a leghosszabb a költési ideje?

Nos, a felsorolt állatok, egytől-egyig hüllők voltak. Nílusi krokodil, két fajta kígyó, varánusz, gyík, és teknősfajok. A kedves, mosolygós Gabriella, hogy segítsen valamelyest a szimpatikus egyetemista fiatalembernek, aki maga választotta kedvencéül az „állati” című témakört, közölte, hogy a kérdéses állat 20 éves korára lesz ivarérett, körülbelül 60 éves koráig csak növekszik, és 15 hónapig *ül a tojásokon...* Ilyenkor dob az ember egy virtuális hátast, mert ez a mértékű félrevezetés természetesen jócskán megkavarhat bárkit, talán még olyan embert is, aki úgy gondolja, valamelyest járatos az élővilág dolgaiban.

Bár nem vettem a fáradságot, hogy ez ügyben helyreigazító észrevétellel legyek a műsor készítői és Jakupcsek Gabriella irányában, most közvetlenül és kíméletlenül ki kell jelentenem: a hüllők – tudomásom szerint a felsoroltak biztosan nem – nem ülnek a tojásaikon, főleg nem 15 hónapig. Elég csak arra gondolni, hogy a hüllők nem tudják szabályozni a testhőmérsékletüket, épp ezért rendszerint a napon kell magukat felmelegíteniük, hogy „megindulhasson” a napjuk, s ugyanezen okból, a környezetre bízzák a lerakott tojások kiköltését is. A kérdésben felsoroltak majd mindegyike homokba, földbe, levelekből, ágakból álló kupacba rakja le az utódokat tartalmazó lágyhéjú tojásait, s legfeljebb a fészek közelében maradva védi, óvja a kikelés előtt kicsinyeit, figyeli, és ha szükséges, a tojásokat borító anyag elvételével vagy hozzáadásával befolyásolja a tojásokat érő hőmérsékletet, de – lassan mondom, hogy mindenki megértse – nem ül a tojásain! A madarak, ők kevés kivételtől eltekintve – igen.

Ha úgy segített volna a játékvezető, hogy melyik állatnak a leghosszabb a szaporodási ciklusa, vagy, hogy mely állat tojásai kelnek ki a segítségként felvetett 15 hónap alatt, nem vezette volna félre ennyire a szegény játékost.

Azután, csak gondoljunk bele: hány ember, netán iskolás gyermek nézhetne a műsort, amelynek a pénznyerésen kívül, talán elsődleges feladata lenne a hiteles ismeretátadás és a jó értelemben vett tanítás?

Nem csodálnám, ha a fejekben az ilyen és hasonló kapitalis baklövések következtében kialakulna egy olyan evolúciós kavardás, amelybe esetleg még az is belefér, hogy bár, például az oroszlan eleve születő állat, mi több gerinces, sőt emlős, mégis, amikor nem vadászik, naphosszat a tojásain ül...

Persze, csak a hím.

–L–

CsécCsé – király lesz...

Van egy debreceni illetőségű honpolgárunk, aki égi jelek, s egy állítólagos titkos fogadáson tett eskü, no és az ott közölt információ alapján úgy tudja, rövidesen ő lesz Magyarország királya...

(Nekem is mondta már a család, hogy én leszek a következő lottónyertes, de az nem jött be.)

Emberünk szerint, 2006-ban megszűnik országunk köztársaság lenni, s ő IV. Károly halála óta, valami homályos jogfolytonosság következtében I. Khiri néven lesz a Magyarok uralkodója. Ezt a homlokán található, turulmadarat formázó anyajegy is ékesen bizonyítja, persze a titkos találkozáson rá ruházott jogon és felelősségen felül.

A piros színű anyajegy, amelyet a bőrgyógyászok csak mint apró bőrhibát diagnosztizálnának, s a köznyelvben, mint tűzfolt ismeretes, sehogy sem akarja egyébként azt a bizonyos madarat formázni, akármerre forgatja az ember az újságokban megjelentetett fényképet, pedig többször próbálkoztam – még nagyítóval is. Elég jelentéktelen kis anyajegy, ha arra gondolunk, hogy Gorbacsov elvtárs homlokát például egy egész kontinens díszítette – már amennyiben fejét kisebb méretű földgömbnek tekintjük átmenetileg –, mégsem annak formájára alapozta hatalmi törekvéseit.

Az egykori debreceni honatyát hozzátartozói és belső emberei mindközönségesen csak, mint I. Khiri, pláne, mint felség szólítják meg. Állítása szerint, ő és leendő udvartartása már felvette a nemzetközi kapcsolatokat több külföldi országgal, sőt tárgyalásokat folytatott Romániában, leendő sportminiszterét pedig egyenesen kötelezte (?) hogy román nőt vegyen feleségül.

Csáki Csaba – merthogy róla van itt szó, mint polgári nevét használó királyaspiráns –, kijelentette, hogy senki ne tartson attól, hogy ő esetleg bolond lenne...

Ahogy azonban az ember jobban megnézi a róla készült fotót, amelyen mániás tekintettel szuggerálja belénk és leendő követőibe Istentől kapott uralkodói hatalmát – mintha mégiscsak az lenne...

Vagy, nagyon is tudatosan és kiszámított rafinériával, előre megfontolt szándékkal cselekszik, ami ma Magyarországon annyit jelent, hogy politikai sikertelenség esetén, valami földtől elrugaszkodott égbéli nagy marhaságot kell feltalálnia annak – a mindenre ugró médiának –, aki a felszínen akar maradni.

Ha tanácsolhatnék valamit CsécCsének, egyelőre, így tűzoltásként talán annyit mondanék neki: kérjen a feleségtől egy kis alapozót, s tüntesse el átmenetileg azt a huncut kis turulmadarat a homlokáról, addig is, amíg nem lesz ideje egy hatékony lézeres kezelésre...

És – az isten szeremére – komolyan tartózkodjon a politikától, mielőtt véletlenségből egy olyan, rendszerint fehér, zubbonyos ruhadarabban találja magát, amelynek teljességgel érthetetlen módon elől van a háta, de előre mutatnak az ujjai is, és több zsinórral erősen hátrakötözik benne az ember karjait, mielőtt kíméletesen, ám határozottan a zárt osztályra szállítják...

–kekec–

Az év legjobb mondása – szerintünk...

A holland nyelv valószínűleg úgy alakult ki, hogy részeg angol tengerészek megpróbáltak németül beszélni...

Új rovatot nyitunk – Egészség – betegség – gasztronómia

Annyiféle nyavalya gyötri az embereket, s olyan felelőtlenül bánunk egészségünkkel, hogy sokan már csak akkor ébredünk rá az igazán nagy bajra, amikor már alig, vagy egyáltalán nincs segítség...

Itt fáj, ott fáj, s ahogy telnek az évek, egyre nehezebben indul a nap, de ha a „dolgok” úgy nagyjából rendben mennek, tehát minden akadálytalanul befelé megy, aminek befelé kell mennie, s minden kifelé, aminek kifelé kell jönnie – nem igazán foglalkozunk a szervezet azon kisebb jelzéseivel, amelyekre pedig érdemes lenne figyelniük, s amivel elejét vehetnénk nagyobb bajok kialakulásának.

Még ha öröklöttek, jó kilátásaink lennének is a hosszú, egészséges életre, mi magunk tesszük tönkre egészségünket különféle élvezeti cikkekkel, helytelen táplálkozással és életmóddal. Itt nem csak a mértéktelen dohányzásra és italfogyasztásra kell gondolni, hanem a szervezet olyan féle kizsákmányolására is, amelyet a túlzott és megerőltető munka okozhat, kombinálva a már említett rizikófaktorokkal, a rendszertelen, helytelen táplálkozással, és a pihenésre szánt idő nem megfelelő voltával, a régi beidegződések felelőtlen napi gyakorlatára épülő életvitellel. A stressz, mai felgyorsult világunkban még az ilyen viszonylag csendes kis településen élők mindennapjaiba is belopózik, hiába is érezzük úgy, hogy a mi falunk a nyugalom és a csend kis szigete az ország zajos és embertelen tempójú nagyvárosaihoz képest. A stressz pedig rengeteg baj okozója lehet, olyan testi tünetekkel, amelyek megelőzéséért mi magunk tehetünk a legtöbbet, de sajnos járulékos lelki betegségeinek jobbítására és gyógyítására, sokszor szakorvos segítségére is szorulhatunk.

Mintegy magától indult el ez a sorozat, amikor a Kaláris novemberi számában beszélgetést olvashattak olvasóink Dr. Ferenci Attila fogorvossal, aki a fogmegbetegedésekről, a fogmegtartó kezelésekről, s a mindennél fontosabb, gyermekkori megelőzésről adott ismereteket. Mintegy – ha szép sorban haladunk a szervezet és betegségei bemutatásával, ahogyan az illik –, felülről kezdtük tehát az emberi test tanulmányozását. Ezen az „úton” is haladunk sorban, amikor a szájjüreg, és a bekerülő táplálék útjába elsőként kerülő fogak, nyelv, nyál, és különféle emésztő enzimek ismertetése után lejjebb haladunk a tápcsatornában, és sorra vesszük az emésztés szerveit, működésüket, az e működést elősegítő anyagokat. Jó és rossz működésük külső és belső jellemzőit, s a hibás működésből kialakuló betegségeket.

Az „egészség-betegség” rovatunkban, kísérletet teszünk megvilágítani néhány alapfogalmat is, amelyről sokan azt gondolják, tisztában vannak velük, a gyakorlatban azonban sok-sok tévhit kering ezekről, amelyből az is egyenesen következik, hogy az emberek nagy része nem megfelelően él. Szakemberek segítségével sorba vesszük a mára népbetegségeknek tartott betegségeket, megvizsgáljuk kölcsönhatásaikat, s azokat a módszereket, amelyekkel jó kilátással lehet gyógyítani, vagy enyhíteni ezek tüneteit.

Szerkesztőség

Ismételt felhívás, kis szomorúsággal...

Ugye, a kedves Olvasó sem gondolná, hogy előző lapszámunkban szereplő felhívásunkra, eddig csak néhány jelentkező akadt, aki régi, vagy ma is használatos ételfőzési receptekkel, vagy anekdotákkal örvendeztette volna meg a szerkesztőséget, és a többi olvasót?

Pedig, ez a szomorú valóság...

És az is valóság, hogy hiába a szerkesztőség igyekezete, hogy minél többen küldjenek kitöltött szelvényeket az ingyenes apróhirdetések közzétételéhez, ha valamelyik munkatársunk nem veszi a fáradságot, hogy kezében ceruzával, notesszel felírogassa a faluszerte fákra, villanyoszlopokra tűzködött-ragasztott, kirakatokban látható hirdetéseket, hát nem lenne a lapban efféle hirdetés.

Most, immár másodsorra, hogy egészen tiszta legyen a kép, ismét felkérjük mindazokat, akik hajlandóságot éreznek magukban elveszni látszó kincseink megőrzésére és továbbadására, ragadjanak tollat, papírt. És írják le receptjeiket, régi, vagy újabb keletű történeteiket, anekdotáikat, s küldjék el a szerkesztőség címére levélben, vagy juttassák el személyesen. A szerkesztőség mindkét kategóriában, a „Magyar Tiszához” Bt. felajánlásaként, 10-10.000 Ft-os pénzjutalomban részesíti a legjobb és legtöbb recept, és történetek beküldőit az év végén.

Jó és eredményes munkát kíván minden résztvevőnek:

a szerkesztőség.

A hónap receptjei: (Minden hónapban igyekszünk a beküldött receptek közül egy hagyományosabb, mondhatni „Magyar embörnek való” ételt, és egy valamelyest kímélőbb, a reformkonyha irányába mutató, de legalábbis olcsón s gyorsan elkészíthető finomságot ismertetni. – Jó étvágyat!)

Sonkával töltött kacsa.

Hozzávalók:

1 db pecsenye kacsa, 10 dkg kacsamáj, 20 dkg főtt-füstölt sonka, 1 fej vöröshagyma, 2 db zsemle, 2 dl tej, 2 tojás, 1–2 evőkanál olaj, 1 csokor petrezselyem, gyömbér, kakukkfű, őrölt bors, só.

A kacsa belsejét megsózzuk, és kakukkfűvel bedörzsöljük. Az apróra vágott vöröshagymát olajban megpirítjuk, majd összekeverjük a tejben áztatott, és jól kinyomkodott zsemelével, az apróra vágott kacsamájjal, a darált sonkával, és a tojással. Reszelt gyömbérrel, vágott petrezselyemmel, sóval, borssal fűszerezzük. A tölteléket jól összedolgozzuk, és a kacsa hasüregébe töltjük. Hústüvel megtűzzük, és forró sütőben 50–60 percig sütjük, közben saját zsírával gyakran locsolgatjuk.

Zsemlelében sült tojás sajttal

Hozzávalók:

8 zsemle, 2 dl tej, 2 dkg vaj, 20 dkg reszelt sajt, 8 tojás, só.
A szikkadt zsemlek tetejét levágjuk, belsejüket kikaparjuk. A zsemleket tejbe mártjuk, de csak annyi időre, hogy ne ázzanak puhára, csak a magukba szívott tejtől kissé megpuhuljanak. Ezután a zsemleket egy vajjal kikent sütőlemezre tesszük, a belsejüket megszórjuk reszelt sajttal, és mindegyikbe egy-egy tojást ütünk. A fehérje részét gyengén megsózzuk, és forró sütőben addig sütjük, amíg a fehérje megkocsonyásodik.

2005. január 28-án tartotta vacsorával egybekötött évadnyitó közgyűlését a mártélyi Polgárőr, Tűz- és Vagyonvédelmi Közhasznú Egyesület a Faluházban

Megtiszteltetésnek vettem a meghívást, amelyben a mártélyi Polgárőr, Tűz- és Vagyonvédelmi Közhasznú Egyesület évadnyitó összejövetelére invitáltak a Faluház nagytermébe.

Magam lepődtem meg leginkább, mikor az ilyen alkalomok elkerülhetetlen köszönések, kézfogások, beszélgetések közben, arra lettem figyelmes, hogy féltve őrzött fotómasinámot valahol elhagytam... Kutató tekintetemen végigpásztáztam az előteret, s már-már pánikba estem gépi munkatársam elvesztése miatt, mikor megláttam az egyik kanapén – ahová nyilván én tettem le –, előtte egy csoport kedélyesen beszélgető rendőrrel...

Megnyugodtam. Itt, bárki bármit letehet, ez nem az a környezet, ahol az embernek szórén-lábán eltűnnének a dolgai.

Amint a meghívottak és a polgárőrök elfoglalták helyeiket a teremben, Rózsa János az Egyesület elnöke köszöntötte a vendégeket, majd Dávid István levezető elnök ismertette az évadnyitó közgyűlés napirendi pontjait.

Elsőként, Rózsa János tartotta meg beszámolóját a 2004-es évben végzett munkáról, amelyből most részleteket idézünk:

Tisztelt vendégek, tisztelt támogatók!

A mártélyi Polgárőr, Tűz- és Vagyonvédelmi Közhasznú Egyesület kiterjedt működési területtel rendelkezik, melybe beletartozik Mártély község bel- és külterülete, valamint a közigazgatásilag Hódmezővásárhelyhez tartozó Mártélyi üdülő övezet is.

A polgárőrség szolgálati ideje alatt az alábbi területeket, objektumokat ellenőrzi, illetve végez bűnmegelőzési célzatú figyelő szolgálatot:

Polgármesteri Hivatal, Általános Iskola, Faluház, Óvoda, Idősek Otthona, Posta, Vasútállomás, Tisza Szolgáltató Szövetkezet, Takarékszövetkezet, Vízmű Kft., a helyi sportegyesület területe, víztorony, szivattyútelep, a főtér, a

temető, telefonfülkék, a kemping, illetve a töltésen belüli és kívüli üdülőtelep. Valamennyi üzlet és a mártélyi vállalkozók, gazdálkodók telepei, Mártély község kül- és belterületi tanyavilága.

A helyi polgárőr szervezet feladata többek között Mártély község rendezvényein, ünnepein való közreműködés, illetve azok biztosítása. (Például: Állami ünnepek, önkormányzati és kulturális rendezvények, különböző sportrendezvények, és így tovább.)

A mártélyi Polgárőr, Tűz- és Vagyonvédelmi Közhasznú Egyesület a közgyűlés által elfogadott 2004. évi munkaterv alapján, az alábbi feladatokat hajtotta végre:

Fő célként 2004. évben is a falu vagyonbiztonságának további javítását, a lakosság összefogásával, a közös gondolkodásra és cselekvésre való ösztönzéssel a közrend és a közbiztonság további szilárdítását határozta meg. Továbbra is aktívan kíván bekapcsolódni az állami és önkormányzati feladatok ellátásába, a rendőrség és a tűzoltóság munkájának támogatásába, a lakosság anyagi javai, vagyontárgyai ellen irányuló jogsértő cselekmények megelőzésébe, biztosítva ezzel a falu lakosságának nyugalalmát, növelve biztonságát, javítva az állampolgári közérzetet.

A mártélyi Polgárőr, Tűz- és Vagyonvédelmi Közhasznú Egyesület tagságából 2004. évben 4 fő polgárőr távozott és 3 fő került felvételre. Az összlétszámunk jelenleg 34 fő.

A 2004. február 27-én tartott közgyűlésén határozott arról, hogy a zártkörű pályázat kiírásának megfelelően indulunk a pályázaton, illetve megpályázzuk az Év Polgárőre, valamint az Év Polgárőr Egyesülete címeket. Ezen a közgyűlésen döntöttünk a 2004. évi polgárőr bál megrendezésének időpontjáról és feladatairól is.

Az Egyesület 2004. március 24-én, 25-én és 31-én, a Faluház nagytermében előadássorozatot szervezett Mártély tanulói ifjúsága, a pedagógusok, szülők, nagyszülők és civil szervezetek, a település polgárőrei, a község lakosai, valamint a külterületeken élők és az üdültulajdonosok részére.

Az előadássorozat 2004. március 24-én kezdődött, melynek első témaköre a közlekedésbiztonság, a második a bűnmegelőzés és a DADA program, az ifjúságvédelem, drog- és kábítószer fogyasztás időszerű kérdései, valamint a tűz- és katasztrófavédelem témakörében a tüzek keletkezésének megelőzése, az ár- és belvíz időszakában szükséges védekezés, továbbá a természeti és az épített környezetben bekövetkező egyéb katasztrófák, illetve az ellenük való védekezés volt. Polgárőr ismeretekből, a polgárőrség szervezeti felépítéséről, működéséről, a bűnmegelőzésben vállalt szerepéről kaptak tájékoztatást a jelenlévők, illetve a polgárőrség feladatait ismerhették meg a hallgatók. A környezetvédelmi ismeretek témakörében tartott előadás témája a környezetvédelem helye, szerepe volt. Az előadássorozat közérdekű témái, sok, a településért tenni akaró mártélyi lakost, illetve érdeklődőt vonzottak a rendezvényre. A rendezvény látogatottsága azt is bizonyította, hogy sokan laknak Mártélyon, akik felelősséget éreznek Mártély település biztonságáért, nyugalmaért, sőt ezért nem sajnálnak egy kis fáradságot sem. Az előadássorozatból az előadókkal közösen, témakörönként egy tesztalapos felmérést végeztünk, mely eredményes volt. A május elsejei gyermeknapon a tesztalapos verseny győzteseit díjazásban részesítettük.

Az egyesület újonnan felvett tagjainak alapképzését, valamint a már alapképzéssel rendelkező polgárőrök továbbképzését a vezetőség – az éves munkatervben meghatározottaknak megfelelően – 2004. április 3-án tartotta a helyi önkormányzat tanácstermében.

Az egyesület elnöke – mint mindig – ez évben is rendkívüli vezetőségi ülést és közgyűlést hívott össze a 2004. május 1-jére, az Európai Közösségbe történő felvételünk idejére tervezett Polgárőr Bál előkészítése céljából. A szervezési és kivitelezési feladatok megbeszélése, meghatározása és szétosztása volt a vezetőségi ülés, illetve a közgyűlés napirendjén. Döntés született a bál programjára, a meghívottak körére, illetve a rendezvénnyel kapcsolatos költségek finanszírozására vonatkozóan. Ezt követte a 2004. május 1-jén – a festőművész és iparos urak hathatós támogatásával – sikeresen megrendezésre került Polgárőr Bál, mely külsőségeiben, lebonyolításában ismét kiváló volt, s mint mindig, most is nagy sikert aratott.

Polgárőreink szolgálati idejük alatt 2.508 esetben járőröztek a település bel- és külterületein, illetve a tanyák környékén, ügyelve a védendő területek biztonságára.

Az elmúlt évben – kimutatásaink alapján polgárőreink – 2.508 esetben 5.423 óra járőrszolgálatot teljesítettek, megtéve ez idő alatt 12.090 km-t. 108 esetben került sor rendőrökkel közös szolgálat ellátására, melyből a legtöbbet Ormai Tibor és Szuromi Ernő polgárőrök teljesítették. Polgárőreink átlagosan havi 16 órát voltak szolgálatban, s járőrökönként naponta átlagosan 32 km-t futott. Intézkedés, jelzés rendőri szervek felé 38 esetben, rendőr általi segítségkérés 7 esetben, figyelmeztetés 35 esetben volt. Rendőrök által kiszabott helyszíni bírság, polgárőri közös szolgálattal 11 esetben, gépkocsimozgásról adtunk jelzést 31 esetben.

A mártélyi üdülőövezetben lévő és a hódmezővásárhelyi önkormányzat tulajdonát képező hétvégi házakat, üdülőket, a nyári idegenforgalmi szezon alatt kiemelt formában, emeltszintű járőróraszámban, több járőrsoport bevonásával ellenőriztük.

Polgárőreink 2004-ben is folyamatosan járőröztek a község közigazgatási határán belül, illetve – az együttműködési megállapodásokban foglaltak alapján – azon kívül is. Biztosították a közrendet és felügyelték a település közbiztonságát. (Például: lakossági kérésre, lakodalom, temetés, hosszabb távollét esetén fokozottan figyelték a tartósan üresen maradt lakóépületeket).

A Posta és a Székkutas és Vidéke Takarékszövetkezet épületének és személyzetének biztosítására, illetve a hétvégére és a zárva tartás időszakára polgárőreink 708 esetben, a postajáratok kezelésének biztosítására 140 alkalommal, (összesen 280 óra időtartamban), postahely nyitásának és zárásának biztosítására 185 alkalommal került sor. Postai kézbesítők távoli kísérésére, biztosítására 2004-ben 142 alkalommal került sor összesen 880 óra időtartamban.

A nyári gabona-betakarítás folyamán polgárőreink – a Hódmezővásárhelyi Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóság parancsnokának, valamint Mártély község jegyzőjének felhívása alapján – ellenőrizték az engedélyezett tarlóégetéseket, hogy azok az Országos Tűzvédelmi Szabályzatban meghatározottak szerint, felügyelet mellett s veszélytelenül kerüljenek végrehajtásra. A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium – a tűzgyújtási tilalom megerősítésére vonatkozó – felhívására a nyár folyamán fokozott tűzvédelmi járőrszolgálatot tartottunk a veszélyeztetett területeken, erdők, gabonatarlók, hétvégi telkek, vasúti töltések, zártkertek környékén. Az év során 1 esetben kellett tűzhez vonulnunk, amikor az aratás előtt álló gabonatarlón égett a régi Tiszai út mellett.

A német segélyszállítmányból a településnek ajándékozott tűzoltóautóval – rövid felkészülés után 2004. évben eredményesen vettünk részt a Sándorfalván megrendezett megyei tűzoltó versenyen, ahol a hivatásos tűzoltók mellett nagy számban résztvevő önkéntes tűzoltócsapatok mellett induló mártélyi tűzoltó-polgárőr csapat III. helyezést ért el, ezzel maga mögé utasítva sok, régóta működő önkéntes tűzoltócsapatot.

Ez év augusztusában, a mártélyi kavalkád ideje alatt – közösen a rendőrökkel, valamint Hódmezővásárhely és Maroslele polgárőreivel – folyamatosan biztosítottuk annak zavartalan lebonyolítását. (Az érkező vendégek és gépjárművek elirányítása, a parkolás biztosítása, a rend fenntartása, stb.) A rendezvény ideje alatt rendbontás, baleset, illetve egyéb más rendkívüli esemény nem volt.

2004. augusztus 27-e és október 25-e között csatlakoztunk az OPSZ, illetve a Csongrád Megyei Polgárőr Szervezetek Szövetségének felhívásához s így részt vettünk egy országosan végrehajtásra került bűnmegelőzési, közlekedésbiztonsági és ifjúságvédelmi akcióban. Az akció során – a helyi körzeti megbízottal, a hódmezővásárhelyi rendőrkapitányság szakembereivel közösen – az iskola kezdése előtti és befejezése utáni időben ellenőriztük és segítettük a gyerekeket a közlekedésben.

Az év folyamán eredményesen vettünk részt a Csongrád Megyei Polgárőr Szövetség által meghirdetett rendezvények előkészítéséből és lebonyolításából adódó feladatok végrehajtásában.

Az év folyamán nyolc esetben nyújtottunk be különböző helyekre pályázatot, melyből hatot nyertünk meg.

Kapcsolatunk a helyi lakossággal, a polgármesteri hivattal, a Hódmezővásárhelyi Rendőrkapitánysággal, a körzeti megbízottal, a katasztrófavédelem Hódmezővásárhelyi Polgári Védelmi Kirendeltségével, a Csongrád Megyei Polgárőr Szervezetek Szövetségével, és a megyei hatóságokkal, továbbá a helyi társadalmi szervezetekkel, kifejezetten jó és baráti.

A tanyán élő emberek védelmére-megsegítésére-támogatására indított „Tanyaprogram” keretein belül, 2004. év

ben is Szuromi Ernő polgárőrünk – mint falugondnok – tartotta közvetlenül a kapcsolatot a külterületen élőkkel, segítve őket gondjaik, bajaik megoldásában.

Részt vettünk a 2004. április 14-én elrendelt I. fokú belvízvédelmi készültségben, mely során a belvíz által elöntött településrészeket vízmentesítettük.

Részt vettünk az OPSZ, valamint a Csongrád Megyei Polgárőr Szövetség által kiemelt rendezvényként megszervezésre és lebonyolításra került Országos Polgárőr Nap rendezvényén. Részt vettünk továbbá a kiemelt feladatként kezelt, a Halottak Napjával összefüggő polgárőri feladatok végrehajtásában, a temetők rendjének biztosításában, illetve az ebben az időszakban megnövekedett személyi forgalom miatti baleseti veszély megelőzésében és csökkentésében, valamint a koszorú és viráglopások megakadályozásában, továbbá a temetők belső biztonságát veszélyeztető bűncselekmények megelőzésében.

Mozgósítottuk egyesületünk tagságát a 2004. évi, az Európai Parlamenti képviselők, valamint a 2004. december 5-i népszavazás biztosítási feladatainak maradéktalan végrehajtására.

Továbbá mozgósítottuk egyesületünk tagjait, az OPSZ által a 2004. év végi ünnepekkel kapcsolatos polgárőri feladatok végrehajtására. Felhívtuk egyesületünk tagjainak figyelmét a bevásárló helyek, a környékbeli fenyőfa telepítések, fenyőerdők fokozott védelmére, a bűnmegelőzési célzatú ellenőrző járőrszolgálatok és ellenőrzések sűrítésére, valamint az év végi nyugdíjak kifizetésével kapcsolatos postai kézbesítők védelmének és kíséretének fokozott figyelemmel kísérésére.

Az egyesület 2004. május 9-e és 16-a között vállalta a német fél által a megyei szövetségnek nyújtott segítség keretében Magyarországra szállított számítógépeknek az országhatáron való fogadását, a szállítást végző személyzet ellátását és elhelyezését.

Az egyesület 2004. évben fogadta az Országos Polgárőr Szövetség SZEM és Katasztrófavédelmi Munkabizottságát, melyek a településen tartották kihelyezett ülésüket.

Összességében elmondható, hogy az egyesület az elmúlt egy év alatt is sokat fejlődött, s az elmúlt évben kiemelkedő sikereket ért el.

A továbbiakban a jelenlévők, meghallgatták az Egyesület közhasznúsági jelentését:

A mártélyi Polgárőr Tűz- és Vagyonvédelmi Közhasznú Egyesület bevételei a 2003. évben az alábbiak szerint alakultak, illetve a következő forrásokból származtak:

Mártély Község Önkormányzatától: 130.000 Ft, Hódmezővásárhely Megyei Jogú Város Önkormányzatától: 100.000 Ft, tagdíjból: 18.000 Ft, Székkutas és Vidéke Takarékszövetkezettől: 50.000 Ft, pályázatból: 1.000.000 Ft. A Magyar Postától: 67.000 Ft, vállalkozói támogatásokból: 367.684 Ft, az adózók 1%-a és a banki kamat, illetve a rendezvényi támogatásokból összejt bevétel: 92.552 Ft volt.

A polgárőrség működését pénzbeli adománnyal támogatták: Horváth István, Lantos János és neje, Apró Lajosné, Nagy Imre és családja, Józsa Ferenc és családja, Pál Sándor, Szabó István, Pósz Péter, Szél Sándor, Albert Tibor, Medovarszki Ilona, Boros Árpád, Rózsa János.

Az egyesület működéséhez, rendezvényeihez, illetve a működés anyagi-technikai biztosításához adott nem pénzbeli jut-

tatásokkal voltak segítségünkre:

Hízó Zoltán és neje, Farkas Ilona, Takács Béla és családja, Domján József és felesége, Kovács Ilona, D. Nagy Antal, Őszirózsa Népdalkör, özv. Nagy Sándorné, Nagy Sándor és családja, Balogh Jánosné, Albert Tibor, Rózsa János és családja.

Egyesületünk a 2004. évben is, – bevételeinket tekintve – eredményes évet zárt. Összes bevételünk az elmúlt évben meghaladta az egymillió hétszáznyolcezer nyolcszázharminchat forintot. Adózó támogatóink 2004. évben adójuk 1%-ával, összesen: 50.074 Ft-tal támogatták egyesületünk működését, melyet ezúttal is köszönünk.

Ezek után Albert Tibortól, az Ellenőrző Bizottság beszámolóját hallgathatták meg, majd megvitatták és elfogadták a 2005. évi munkatervet, és költségvetést. Rózsa János ismertette az egyesület 2005. évi költségvetését és munkaterv-tervezetét, amelyet a jelenlévő tagság egyhangúlag elfogadott. Horváth István hozzászólásában méltatta a polgárőrök munkáját és kijelentette, hogy a falu közbiztonságának záloga és biztosítéka az állandóan „úton lévő” polgárőrök jelenléte. Dr. Dezső József rendőrezredes, Hódmezővásárhely új rendőrkapitánya megköszönte és kiemelte Dr. Bende István volt kapitányságvezető példaértékű munkáját, s maga is ígéretet tett a polgárőrökkel való eredményes együttműködésre. Balogh Jánosné a meggyőződésének adott hangot, hogy a vásárhelyi rendőrök segítségével nélkül, a mártélyi polgárőrök nem tudtak volna ilyen szép eredményeket elérni, majd a Képviselő testület nevében is megköszönte Dr. Bende István úr odaadó és lelkiismeretes munkáját, amellyel eddig segítette a községben működő egyesület munkáját.

A programban ezután került sor, az „Év Polgárőre” cím, valamint a 10 és az 5 éves polgárőri szolgálatért adományozott emléklapok átadására. A díjakat, a képviselő testület nevében Balogh Jánosné Polgármester Asszony adta át.

Az „Év Polgárőre” kitüntető cím birtokosa 2004-ben Ormainé Kozma Rita lett.

Polgárőri szolgálatban eltöltött, a mártélyi Önkormányzat által 10 év után adományozott elismerő oklevelet kaptak: Albert Tibor, Hízó Zoltán, Nagy Sándor, Rózsa Szilveszter, ifj. Rózsa János, Rózsa János, és Dávid István.

Az 5 éves szolgálat után járó díszoklevelet Hízóné Farkas Ilona, Ferencziné Török Andrea és Ormainé Kozma Rita vehette át.

A közgyűlés szervezeti változásokról és közérdekű bejelentésekkel foglalkozott még, majd az Egyesület elnöke bezárta a közgyűlést.

A Csongrád megyei Polgárőr Szervezetek Szövetsége részéről Dávid István alelnök adta át polgároreinknek, Dr. Túrós András, az Országos Polgárőr Szövetség elnöke által aláírt 5 és 10 éves szolgálati díszokleveleket.

Az egész éves megfeszített és lelkiismeretes munka után, minden polgárőrnek és meghívottnak jól esett a kötetlen beszélgetés, amely az ízletes vacsora alatt és utána is folytatódott. D. Nagy Antal féle marhapörkölt, és Rózsa János feledhetetlen pacalpörköltje tette emlékezetessé az est kulináris élvezeteit. A finom ételek utáni beszélgetések témája – mi is lehetett volna más –, mint az elmúlt időszak történései és az előttük álló jövőbeni feladatok.

Kellemes, jó hangulatról Takács Béla és zenekara gondoskodott.

A Mártélyi Polgárőr, Tűz- és Vagyonvédelmi Közhasznú Egyesület köszönetét fejezi ki a rendezvény sikeres lebonyolításához nyújtott segítségükért: Balogh Jánosnénak, Albert Tibornak, Hízó Zoltánnak, Hízóné Farkas Ilonának, Takács Bélának és családjának, Nagy Sándornak és családjának, és polgároreinek.

A mártélyi Polgárőr, Tűz- és Vagyonvédelmi Közhasznú Egyesület, újfent megköszöni mindazoknak a támogatóját, akik személyi jövedelemadójuk 1%-nak átutalásával, pénzadományokkal, vagy bármilyen más formában segítettek és támogatták az Egyesület munkáját, működését. Ezúton is kéri mindazok segítő szándékú támogatását és adományait, akik azonosulva célkitűzéseikkel, munkájukkal, amelyet a közrend és közbiztonság, valamint a tűz- és vagyonvédelem területein ellátnak, ha módjukban és szándékukban áll, e közös ügyet továbbra is támogassák.

(Adószám: 18455106-1-06)

– Szerk. –

Hájrá-hájrá Salgótárján...

Győzike a mennybe megy. Persze nem most rögtön, bár az újonnan indult valóságso-paródia főszereplője elég tetemes túlsúllyal küszködik, hanem e műsor után, a médiának, s nekünk nézőknek köszönhetően.

Mondhatják persze, az ilyesmit nem kell nézni. Nem kötelező. De valahogy mégiscsak érdekli az embereket, mi történik egy újjgazdag roma „sztár” mindennapi életében, még ha tudván-tudjuk is, hogy a kamerákra való tekintettel (egyelőre) erősen visszafogja magát mind ő, mind családja, talán, az elkényeztetett pici lány kivételével.

Időnként persze elszabadulnak az indulatok, heves testbeszéddel, hadonászással kísérve, hadaró tájszólással folyik a vita értelmetlen dolgokról, és ebből mégiscsak ki lehet következtetni, mi történhet náluk kamerák nélkül.

A rosszabb sorban élő romák meg csak nézik – már amelyiknek van televíziója – hogyan fessegeti magát közülük kiemelkedett társuk a saját villájában, mint pók a lucernásban, hogy furikázik drága autóval, s hogyan vásárolja a ruhaneműt kilóra, mint más halandó a sültgesztenyét ilyenkor télvíz idején. Jól keres, na! (Azért erőltetem a roma megszólítást egyébként, mert a cigányok, valami érthetetlen okból, rendkívül érzékenyek a cigány elnevezésre. A napi beszédben, vitákban, veszekedésekben simán le... cigányozzák egymást – hihetetlen mennyiségű variációban használva, különböző leírhatatlan jelzőkkel társítva a szót –, de ha más etnikumhoz tartozó polgár néven nevezi őket, attól azonnal kést rántanak. Olyan ez, mintha egy magyar ember kikérné magának, hogy magyarnak nevezzék, s helyette ragaszkodna, mondjuk egy effajta megszólításhoz: magyarnak látszó ember...)

Tulajdonképpen amiért említést érdemel ez az egész, az nem más, mint hogy edzettségünk mai fokán, már kevésbé zavar bennünket az, hogy tisztán üzleti megfontolásokból közkedvelt sztárrá tehet ma bárkit a mindenható médiagépezet, hanem hogy ezt főműsoridőben erőltetik ránk. Az is

kevésbé érdekes, hogy az X-lábú sztár nem tud énekelni – volt, s van erre példa a könnyűzenei iparban itthon, és világszerte is –, sőt, még az sem lepi meg a kereskedelmi csatornák borzalmain felcseperedő jelenlegi nemzedéket, hogy ilyesmivel ma, Magyarországon jól lehet boldogulni és élni; csak a józanabbja fél a rossz példakép kialakulásától. Már-mint, hogy ezek után az összes botfülű roma fiatal úgy gondolja, elérkezett e tekintetben számukra a Kánaán. A zsiguliüzletnek lassan befellegzett, a toll sem akkora biznissz már, alig kerül ki közülük egy-két álbróker, s nem tülekednek a műveltségi vetélkedőkön sem, ahol pedig aránylag kis munkával lehetne viszonylag nagy lóvét keresni. Teknőt vajúni már nem akarnak, a házaló bádogosságot, s a drótos-tót javító-forrasztó kisipart kiséperte ez a nyamvadt műanyagvilág, és már a hamisított régiségek és múkincsek piacát is lenyúlta más. Igen nagy hányaduk alatt elfoszlott a mesterséges szociális háló, s kipottyantva belőle a föld valóságáig zuhannak. Pedig a föld és a kéziszerszámok sem vonzzák őket igazán.

S ha már megtéptek kézi gépsorukkal minden fellelhető libát, megpuoltatták velük az összes makói hagymát, felszedették a krumplit, az összes gebét megvették és továbbadták, s közülük az arra rászolgálókat börtönökbe csukták, a megmaradó fiataloknak ott lesz még mindig a tanulás és/vagy a munka, na meg a zenei pálya – és a média. Persze ha valakik valamiért fantáziát látnak a mutogatásukban. S lám, a hírnév elérése valahogy nem csak a rátermeteknek sikerül, az arra érdemeseknek, hanem még azoknak is, akik nem születnek hegedűvel a kezükben, teljesen alkalmatlanok és tehetségtelenek, és műveltségük sem verdesi az egeket.

Az öregek azt szokták az ilyen esetekre mondani: kutyából nem lesz szalonna. Mit mondhatnánk? Ez a helyzet egyébként itt.

– grószmutter –

Böjtöl a Miniszterelnök?

Mint azt előző számunkban megírtuk, húsz és harmincöt-ezer forint közötti összeget fizettek a hazai üzleti élet legbefolyásosabb szereplői, hogy együtt reggelizhessenek, kezelt rázhassanak, esetleg beszélhessenek Gyurcsány Ferencsel a Kempinski hotelben. Szíjjártó Péter fideszes honatya ez alatt a szálló bejárata előtt, egy pórias műanyagasztalnál ülve falatozva ette az emlékezetes söjtöri kormányebéd meg nem valósított menüjét: virslit, tormát és barnakenyeret. Talán a dermesztő hideg miatt is fagyos hangulatban kijelentette: ez a miniszterelnöki reggeli, amelynek ára sok-sok családban több, mint az egy főre jutó havi jövedelem, megint csak azt bizonyította be, hogy Gyurcsány Ferenc szociális érzéke egyenlő a nullával...

Nem tudom, bár sejtem, hogy a fideszes kormány ideje alatt sem éheztek azok a politikusok, akik most kígyót-békát kiáltanak Gyurcsányra ezért az üzleti reggeliért, mégis furcsa, hogy közülük csak egy vette a fáradságot, hogy bekebelezze a régi május elsejék közszociális népi eledelét – pláne barna kenyérrel – mintegy tiltakozásul. Remélem utána legurított egy-két sört, mert a régi időkben ez is kellemes velejárója volt a majálisba torkolló, késő délutánra erősen lehanyagló kötelező népünnepélynek – ha nem a legkellemesebb...

Ha a Miniszterelnök meg böjtöl, hát az az ő dolga. Bár sokkal inkább sejtem azt, hogy nem akarta táplálkozással tölteni az időt, amit az emberek meghallgatására, s baráti kézfogások osztogatására szánt. Ez utóbbit lehet pozitívumként értékelni... De!

A dolog summázataként ismét sikerült neki elsütnie egy gyenge viccet: „Nincs egy politikusnak annál nagyobb öröm – mondotta –, minthogy egyesek fizetnek azért, hogy meghallgassák őt...”

Bravó! De ezzel talán még ne induljon a humorfesztiválon...

–L–

Orbán Viktor országértékelő beszéde

A volt miniszterelnök, a régi jó formáját mutatta, állapotot-ták meg erre szakosodott elemző szakemberek, utalva Orbán Viktor február 16-i körscarnokbéli országértékelő beszédére. Mind e mellett, egyeseket a bokszmeccsek körítésével megszokott díszletben ide-oda járkáló pártelnök „produkciója” az egykori majálisok hangulatára emlékeztette. Mi több, még azért is megrótták, hogy retorikát váltott és kádárista, populista jelszavakkal, olcsó népszerűségre szert tenni igyekvő lendülettel a kisembereket szólította meg politikai show-műsorra emlékeztető beszédében. Talán ezért is mondotta erről egy neves politológus, hogy: „Orbán Viktor láthatóan új szerepben mutatkozik. Most ő a nép problémáinak ismerője, bár ellenlábasai szerint konkrét megoldási javaslatokkal most sem állt elő. Orbán virgonc és hajlékony volt, többször is megszorozta távol lévő ellenfelét. A két szorítósegéd a párbeszédet, a nép hangulatát imitálta, egyedül a kötelek hiányoztak. Ezzel szemben Gyurcsány Ferenc kormányfő értékelése sokkal demokratikusabb, mivel a parlamentben hangzott el, s reagálhattak rá az ellenzékiek is.” Tudják: kinek a pap, kinek a papné... Az elfogultság iránya mindig azon múlik, mely irányban vagyunk elfogultak.

– Dumbó –

A disznóvágás jövője

A csípős hideg tél éppúgy, mint hajdanán, még ma is a disznóvágás kedvelt időszaka. De mit is tudhat az igazi falusi disznótorok ízéről, izgalmáról, hangulatáról az, aki soha nem vett részt havas téli hajnalon, a gyomornak áldozók pogány szertartásán? Az aki soha nem ivott jóféle kisüstit a leszúrt disznó körméből, nem evett sültvért és toroskáposztát...

Ezen a télen a böllérek még zavartalanul fenhették késeiket a kolbászsorsa hizlalt disznókra, ugyanis a kábítást, az Uni-óhoz csatlakozó országokban a házi vágásra is épp úgy kiterjesztik, mint nagyüzemi szinten, amit már régen bevezettek. Így meg fog szűnni az a „barbár szokás”, hogy a malacokat kicsalogatjuk az ólból a jól bevált módszerrel, hogy adunk neki pár szem kukoricát, és közben rátekerjük a lábára a kötelet, majd kihúzzuk a lábát alóla, és nagykéssel elvágjuk a torkát. Szanyi Tibor, a gazdasági tárca politikai államtitkára, a bicskei húsfeldolgozó üzem avatási ünnepségén a következőt mondta: – „Közösen tesszük pokollá annak az életét, aki nem tud igazodni a piaci rendhez. Vége a garázsokban tartott disznóölési időszaknak, mert az európai közösség hosszú távon már nem támogatja a maradiakat. Úgy nem lehet szerkezetváltásról beszélni, hogy a szerkezetváltással foglalkozzon a szomszédom, én azt és úgy akarom csinálni, ahogy eddig csináltam. A világ fejlődjön, de én akarok maradni ott, ahol eddig voltam, és ehhez kérem a közösség segítségét. Ehhez a közösség nem fog hosszú távon hozzájárulni“.

Az államtitkár úr katonásan elmondott közös pokollá tétele ellenére valószínű, nagyon sok „maradi” ember lesz, aki évtizedeken keresztül eddig is felnevelt a családja számára pár malacot, s ez után is fel fogja nevelni, és nem a hentes üzletben fog disznóhúst vásárolni. A falun élő, „garázsokban” sertést tartó emberek pedig bíznak abban, hogy tovább él az amúgy is haladó szokás, és évek múlva gyerekeink, nem csak a könyvekből lakhatnak jól a disznótor ízeivel és illatával, hanem a valóságban is – ugyanis gasztronómiánkra egyre inkább jellemző napjainkban, hogy a magyar népi kultúra területén fellelhető azon hagyományokat feleleveníti, ápolja, melyek jól illeszhetők az egyre szélesedő idegenforgalmi palettába.

Takács Judit

...És eljött a megváltó... Vagy mégsem az?

Jelentős nap volt február 23-a Németországban, mikor George W. Bush amerikai elnök, rövid európai munkalátogatása során, néhány órára vendége volt Gerhard Schröder német kancellárnak. A találkozó Mainz-ben jött létre, ahol a két éve tartó, megromlott államközi kapcsolatot igyekeztek új alapokra helyezve megerősíteni. Az elnök rövid néhány órás programját Wiesbaden-Erbenheim-ben folytatta, majd az egyik németországi amerikai támaszponton fejezte be, ahonnan a közeli frankfurti légikikötőből még a nap folyamán Pozsonyba folytatta útját.

Ami nagyon érdekes, de szerintem még annál is jóval több, hogy a Német Köztársaság történetében valószínű példátlan biztonsági előkészületeket kellett amerikai „felkérésre” biztosítani. Ez hetekkel az elnök érkezése előtt elkezdődött, és ismerve a német alaposítást, nem is lehetett benne kifogást találni. Három héttel az elnök érkezése előtt 150 amerikai biztonsági szakember kezdte meg német munkatársaikkal az előkészületeket. Ez a pontos útvonal feltérképezése után avval folytatódott, hogy azon a szakaszon 1300 szennyvízcsatorna fedelét, rácsát behegesztették (!). Az útvonalon a szemeteskukák ház előtti elhelyezése ideiglenesen be lett tiltva, a külső leveles ládákat leszerelték. A garázsokat részben behegesztették, és leplombálták. Felhívták a lakosság figyelmét, hogy feleslegesen ne nyitogassák az ablakokat az érkezési pontokon, és kerüljék a balkonon való megjelenést. Lakóhelyüket csak a legszükségesebb esetben hagyják el, de csak gyalog, vagy kerékpáron. A gépkocsiforgalom több órára teljesen le lett zárva. Frankfurt légtérében 86 járatot ez időben töröltek. A Rajnán a hajóforgalmat szüneteltették. A biztonsági szervek bűvárai a Mainz-i kikötő medrét átkutatták. Számptalan nagy szupermarket, és termelő egység bezárásra kényszerült. (Kártérítési perek folyamatban.) Több tízezer ember nem tudott munkába menni. Ezek voltak az intézkedések nagyvonalakban, a részletekről nem is beszélve. Ehhez 12 000 biztonsági rendőr, és alkalmazott csatlakozott. Olvasóim el tudják képzelni, hogy milyen érzelmeket váltott ez ki a lakosságban? A tüntetések Mainz-ben nem maradhattak

el. Voltak vagy 40-50-en, akik Bush elnök politikáját „támogatva” tüntettek. A másik tábor a háborús politika ellen, kicsit nagyobb volt. Nyolc-tíz ezres békés tüntetés zajlott le - igaz néhány utcával arrébb. Tény, hogy hasonló biztonsági intézkedések történtek Brüsszelben, és Pozsonyban is. Nem azért, mert ezt az érintett országok így tartják szükségesnek, hanem azért mert az USA ezt így *rendelte el*.

Itt tartunk Európában. Ennyit ér a személyi szabadság, és a tulajdonjog sértetlensége, ha az amerikai elnök látogat meg bennünket néhány órára. Egyre több neves politikus, közéleti személy úgy nyilatkozik, hogy ezek az intézkedések semmi esetre sem az elnök népszerűségét szolgálják. Gondolom, nincs is erre szüksége. Annál inkább az elismerésre, hogy ő, az amerikai elnök, a megváltó, a legfontosabb uralkodója lehet a világnak. Időközben be kellett érni annyival, hogy nem minden olyan simán ment Irakban, mint azt a magabiztos, nagyvonalú amerikai politikusok elképzelték. Arról már csak említést téve, hogy koholt vádak alapján nem lehet gyakran háborúzni. Talán jó lenne az európai népek támogatását vissza nyerni. Az amerikai nép fele támogatja az elnök politikáját, valószínű a képzettségüktől függően. Németországban a lakosság 87%-a ellene van a háborús törekvéseknek. Ez az európai nép tanult a múltjából. Nem, mintha nem törekedne világszerte több befolyásra, de azt itt másképp képzeli el, mint az USA-ban. A mi (németek – szerk.) sokrétű nemzeti értékeink, kultúránk, tudásunk, termékeink, technológiánk jobb exportnak fognak bizonyulni, mint egy hitelét veszített Próféta üres szavai a szabadságról és demokráciáról, amit katonai erőszakkal próbál a világ nemzeteihez exportálni. Félelmetes jelenleg, minden morális alap nélkül. Sajnos rossz emlékeink vannak ilyen vonatkozásban. Ez az elnök, aki a bibliára teszi a kezét, és esküszik a keresztény értékrendre, de a tíz parancsolatot mintha nem ismerné, betartásáról nem is szólva, hitelét veszítette már milliók számára - nem csak a hazájában, de szerte a világban.

Pósz Péter Wiesbadenből

Civil szervezetek felhívásai

A mártélyi „Add a kezed” Mozgássérültek Egyesülete, ezúton fejezi ki köszönetét mindazoknak, akik előző évi személyi jövedelemadójuk 1%-ának felajánlásával segítették az egyesület működését, munkáját.

Kéri a lehetséges támogatókat, ez évben sem feledkezzenek meg arról a nemes ügyről, amelyet az egyesület, a mozgássérült emberek jobb életminőségének és mindennapi életének könnyebbé tételéért végez.

Az egyesület adószáma: 18459887-1-06

Az „Add a kezed” Mozgássérültek Egyesülete értesíti tisztelt tagjait, hogy a közlekedési támogatások igényléséhez szükséges nyomtatványok kitöltéséhez 2005. március 10-től minden héten csütörtökön a Civilházban nyújtanak segítséget.

A „Hogy életük legyen” Alapítvány az Ifjúságért felhívása-kérése

A fényképen látható félkész épület, a "Hogy Életük Legyen" Alapítvány az Ifjúságért közösségi háza. Ennek az épületnek a mielőbbi befejezése, az Ön támogatásával hozzásegítheti a község lakóit, hogy egy már jól működő, a csoportkapcsolatok tekintetében meghatározó, az egész faluközösség regionális és országos szintű programjainak lehetőségét megteremtjük.

Mit jelent ez?

Lesz egy hely, ahol mindenki megélheti az önmagára és társakra találás örömét az ünnepek és hétköznapi szintjén szerveződő programokon. Jelenleg a következő tevékenységek valósulnak meg a spontán szerveződő, és tudatosan szervezett programokon:

- személyiségfejlesztő és önismereti csoportfoglalkozások
- családokat összefogó, helyi értékekre, sport, és közös játékokra épülő családnapiak
- klub jellegű foglalkozások: film, társasjáték, lábtenisz, bowling, kézművesség, tollasozás, foci, strandröplabda.
- drogpreevenció
- közösségépítés

Kérünk mindenkit, aki szívén viseli a közösségi élet e színterének minél gyorsabb ütemben történő megvalósítását, 2005-ben személyi jövedelemadója 1%-ával támogassa az alapítvány munkáját! Adószám: 18451054-1-06

Fogyi-klub

Az egészséges táplálkozás és a reformkonyha legújabb irányzatai iránt érdeklődőknek, „Fogyi-klub” indul a Civilházban. A programokban edénybemutatóval egybekötött közös ételkészítés, receptismertetés, táplálkozási tanácsadás szerepel. Az első találkozóra megfelelő számú jelentkező esetén 2005. március 10-én, csütörtökön 17 órakor kerül sor a Civilházban. Jelentkezni lehet: a 228-003-as, és a 228-161-es telefon-számokon, Arnóczky Györgynénél és Békési Sándornénál.

Hátrányos helyzetű emberek alternatív munkaerő-piaci képzése és foglalkoztatása – Mártélyon, 2005–2006

A Konrad Lorenz Természet- és Állatvédő Egyesület, és az Üdülöhely és Faluvédő-szépítő Egyesület közös pályázatának eredményeképpen lehetőség nyílik mártélyi emberek szakmai képzésére és foglalkoztatására.

Céljuk a hódmezővásárhelyi kistérségben élő tartósan munkanélküliek számára, foglalkoztatással egybe kötött szakképzést biztosítani.

Információk a képzésről:

A résztvevőket főként Mártélyról és Mindszentről kívánják toborozni.

A képzés hossza 13 hónap, amely 2005. május 1-jétől, 2006. május 31-ig tart.

A résztvevők Parkgondozói OKJ-s képzést és munkatapasztalatot szereznek.

A csoport létszáma 15 fő.

A képzés helyszíne a Mártélyi Civilház.

Az oktatás heti 4–6 óra, a gyakorlat 12–14 óra. A fennmaradó időszakban a képzéshez kötődő foglalkoztatás valósul meg. A képzés ideje alatt, a foglalkoztatás **minimálbér ellenében** történik.

A szakmai gyakorlat helyszínei:

1. Mártély Község közterületei, parkjai és a Jurta camping
2. Bogáncs Tanya Mártély.
3. Dél-alföldi Lovasudvar Hódmezővásárhely.
4. Hódmezővásárhelyi játszótérek.

Bővebb információk beszerezhetők:

Konrad Lorenz Természet-és Állatvédő Egyesület – Dömötör Júlia elnök, Hódmezővásárhely, Futó Mihály u. 17. Telefon: (20) 993-4318 (www.konradlorenz.hu)

Üdülöhely és Faluvédő-szépítő Egyesület – Borsos József elnök, Mártély, Rákóczi tér 1. Telefon: (30) 239-0446 (<http://faluszepito.uw.hu>) Várják jelentkezéseiket!

Az Üdülöhely és Faluvédő-szépítő Egyesület felhívása**Kedves Faluszerető Barátunk!**

Kérjük, szánjon ránk néhány percet, segítsége fontos lenne számunkra.

Önnek, 2005-ben is lehetősége van arra, hogy nyilatkozatban rendelkezzen a személyi jövedelemadója 1%-áról, így támogatva az Ön által megjelölt társadalmi szervezetet.

Ezúton szeretnénk figyelmébe ajánlani az ÜDÜLŐHELY ÉS FALUVÉDŐ-SZÉPÍTŐ EGYESÜLET munkáját azzal a kéréssel együtt, hogy amennyiben más irányú elkötelezettsége nem gátolja, nyilatkozatát az Egyesület javára tegye meg.

Az Üdülöhely és Faluvédő-szépítő Egyesület adószáma: 19090315-1-06

Előadások a Gondozási Központban

A Gondozási Központban a Biopton-lámpa gyógyhatásáról tartott egészségmegőrző előadást Juhász-Nagy Bálintné február 11-én 10 órától.

A Gondozási Központban február 3-án népszokásokról tartottak előadást – mint a Balázsolás, Farsang, Jégtörő Mátyás.

A Gondozási Központ márciusi programja

2–4-ig Térítési díjak befizetése: 9–11 és 13–15 óráig

2-án Régi filmek videó vetítése 14 órától

8-án Nemzeti Ünnepek előzetes – Bessenyei Ferencre, a Nemzet Színészére emlékezünk.

Videó-film, vers életrajz ismertetése és a mártélyi klubtagok filmezésének felidézése a Szélmalmi forgatásról 10 órakor.

10-én Tél-űző jelmezes multság 14 órától

17-én Névnapi köszöntők: Sándor, József, Benedek

23-án Fehérnemű vásár 10 órától

31-én Mentális nap – krízishelyzetek, lelki problémák megoldása. Előadás 10 órától

Az orvosi ellenőrzés időpontjáról szíveskedjenek érdeklődni. Minden kedden gyögymasszírozás előjegyzés szerint, kézimunkázók és a gyógytorna 10 órától – szerda délelőttönként –, hétfőn és csütörtök délután 3 órától az Optimista Csoport próbái: felkészülés a Humorfesztiválra, a sándorfalvi Nyugdíjas Találkozóra és az Idősek Napjára. *Klubvezetőség*

Sportlétesítménnyé lépett elő az „Ó-kocsmá”...

Ritkán számolhat be újság efféle kuriózumról, amely Mártélyon megtörtént. A falu egyik rendeltetészerűen búfelejtő italneműek kultúralt elfogyasztására szakosodott vendéglátó-ipari egysége, teljesen spontán szerveződés keretein belül, átmenetileg sporteseménynek adott otthont. A megjelent, s persze folyton cserélődő sportszerető közönség, biliárdozásban, és a komoly szellemi tisztaságot megkövetelő sakkban mérte össze tudását, február 19-én a délelőtti óráktól. Bár a kép tanúsága szerint, talán a hideg időjárásra való különös tekintettel, nem álltak ellen a versenyző résztvevői a rövidebb és hosszabb serkentő italok fogyasztásának, jó hangulatú, bensőséges versengés résztvevői lehetek. A napot, a díjak átadása és finom pacalvacscsóra zárta.

E jó és követendő példamutatásért csak köszönet illeti mind az önkéntes szervezőket, mind a helyet biztosító tulajdonost!

– Szerk. –

Húsvét a porban

A naptár szerint is verőfényes az évszak, de ez a nap – néha azért becsap.

Bravúrosan indul a nap. Életük párja öltöztet, ruhát igazgat, s közben folyton jajgat: – *De nehogy úgy gyere haza, mint tavaly, mert agyonütlek! Ha leiszod magad megint, én be nem eresztelek, s a gyerekre meg vigyázz! Hallod? Ha mégsem bírod ki normálisan – majd hazakerül később – hát hagyd valami ismerősnél, inkább, hagyd ott...*

Illően, tisztán, kicsípve sétálnak el ezután a járdán, kiöltözve, mint szarospista Jézus neve napján, egyenes deli menéssel mind a hatodik-nyolcadik helyig. Közben meg a nap süt. Addigra telnek el ivással-evéssel. Főleg az „öreg”, akit megérintett a szesz. Következő utcasarkig tartják is apukáink a rókát, majdan egy nagy nyakkanással az árokparton ki is dobják. Oda a látvány. A patyolat ing, s a feszesen vasalt zakóujj, becstelen. Üveges lesz a szem. S a belső zsebbe kerül hirtelen mozdulattal az örökre kötött nyakkendő kinyúlt gumijával egyetemben. A nagy horgolta, kár érte, szép, zöld, tökig érő. Sima hétköznapon ettől megindul a botladozó láb hazafelé, de ma ünnep van. Menni kell még, öntözni az asszonyokat-lányokat százfelé – ha már így kiöltöztünk?! Hát néhány krákogás után tovább kell vándorolni, menetelni, szenvedve, a szélre rádőlve az útnak erősen nekifeküdni. Slicc, nyitva. Kilóg a gombok mellett az ing alja. Nagy nehéz levegőket véve a fel-feltörő hányingert visszaszorítva, a locsolkodó hős, agykontrollal a kifordulni igyekvő belső szerveket – bennmarasztalja. Kölni meg, van. Cipők bekötte, frissen mosott haj hátravetve, s harci induló zeng a fülekbe. Erre a dolgozó ember, úgy is, mint európai-uniós polgár, kissé megtántorodva bár, de nem hátrál. Mint a bokszoló a ringben, kinek kondícióját az idő már felőrölte rég, s agyát egy nagy ütés közvetlenül megfogta épp az imént – görcsöl, hogy bevégezzen egy küldetést. Nemes harcban már-már kiütve önmagát, mozgásba lendül a vártán, hogy mint modern kori lovag, a gravitációnak, ősi ellenségének fityiszt mutasson. De a kontrasztelekció közbeszól. Lassan megszűntek a fogalmak: jobbra, balra, fenn-lenn, itt és ott. Ráréved erre: micsoda káosz van az agyamban (?), de nem sorjázik tovább a gondolat jó irányban, miközben a fiúgyereket magával vonszolva, kacsázva továbbmegy a porban.

Becsöngetnek talán még a következő helyre, de a locsolóvers már csak egy artikulátlan hadarás. Szeme, mint fényálcázott katonai teherautó lámpái: üveges, résrenyílt, lapos pislogás. Amit lát, az az nem lát: homály. A térd megbicsaklik, s a háziak riadtan nézik, mint szakad a drótkerítésbe akadó nadrág, midőn a test oldalra zuhan, szeme lecsukódik, ahogy mint a megváltó dobja szét karját. Megkezdődik a nagy húsvéti szundítás...

A gyerek sír, szoknya mellé bújik riadtan, s megy a telefon haza: *Vicuskám! Itt vannak a Józsiék... Nincs baj!? De rosszul lett – azér' telefonálok – ne ijedj meg, lefektettük. Holnapra jól lesz. Egyszer van egy évben Húsvét, ne is szidd meg! Úgyis mindegy. Szerencsére ezt is túléljük, egy időre vége...* Mondja ezt egy másik asszonyi hang, ki még az övéit várja aggódva, s váltig bízik, hogy nem kap egy hasonló tartalmú telefont valahonnan. Hogy a saját hímek nagyjából konzolidáltan hazatérnek, tojjással, pénzzel megrakodva – kissé talán vigyorogva, ha „az” a marha adott a gyerekeknek is inni – de épségben. A saját lábukon, s akkor vége a reszketésnek. E tekintetben, egy évig megint eltart a nyugalom. Bízik benne az asszonyi lélek.

Ne állatiasodjunk hát le drága férfitársaim! Ez az ünnep nem csak a férfiaké. Elsősorban a tavaszt köszöntենek, s egy szép

népszokást, vallási hagyományt, amit ilyen állati viselkedéssel bemocskolni: kár!

És még mielőtt egészen butára innánk magunkat, azt is gondoljuk végig, még kié ez az ünnep? Hát persze hogy a Nőké is, akiket szeretünk, s akikről minden részeg elfeledkezik kissé. Berúgni – gondolom – bármely más nap alkalmas, s tán nem is oly feltűnő. Húsvét napján legyünk hát ünnepiek. Magunk, s mások irányában is megértők. Elegánsan spiccesek, és viccesen elegánsak. Hogy nőink ne azt mondják a majd nap végén ránk: részeg disznó, hanem ígértől csillogó szemmel hálásan azt: micsoda „sarmőr”...!

– Dumbó –

Igaz történet...

Február van...

Igazi tél, hó, köd, zúzmara a fákon, jégvirág az ablaküvegen, síkosság az utakon, röpködnek a mínuszok – így hát minden azt igazolja, hogy ilyenkor legjobb a meleg szobában tölteni az időt. A történet, amiről írok, a télhez, s a fűtéshez kapcsolódik.

Amikor a faluban még nem volt villany, petróleumlámpával világítottak, nem volt sem gáz, sem központi fűtés, se nagy kandaló, csak a búbos kemence. Betapasztott sparhelt, na meg az öntöttvas kályha...

Amint beköszöntött az ősz, a tél, ezzel együtt a fűtés ideje is elérkezett, s a hosszú téli esték. Nagyon hamar sötétedett, így a család, dolga végeztével bekényszerült a jó meleg konyhába. Sokszor még lámpát sem gyújtottak, csak üldögéltek a sötétben, s beszélgettek, miközben a sparheltban pattogott a tűz, és a tűzhelyből ki-kivillanó fény különféle árnyékokkal pásztázta a konyha falát, s a mennyezetet. Nagyon szép volt. A férj és a feleség csendben üldögélt és gyönyörködtek a szép esti látványban.

Egyszer csak azt kérdezi a férj a feleségtől: – Nem fázol? A válasz: – Nem én!? Vagy fáznom kéne? – kérdi meglepődve a feleség... – Már, csak azért kérdöm – szól a férj –, hogy nem kéne-e melegebbet csinálni? – Bánom is én! – így a feleség, mire az ember kiment az esti sötétbe az udvar hátsó részében lévő fásszínbe, és behozott egy bicikligumit... Azt összetekerte és betette a sparheltba, és figyelték mi fog történni.

Hát, hamar lángkapott a bicikligumi. Kezdett izzani az egész sparhelt, s lett ám hirtelen igazi jó meleg, mert a kályhacső is annyira felmelegedett, hogy szétcsúszott, és kiesett a kéményből... Mostmár nem csak meleg, hanem füst, korom, no meg égett szag is kavargott a konyhában, a földtől a mennyezetig.

A férj s a feleség egy kicsit megijedt, hogy most akkor mit is csináljanak, nehogy valami tüzet fogjon itt, s akkor kész a baj, hát nagyon hamar lemondtak melegezési szándékukról, és ajtót-ablakot nyitottak, hogy minél több friss levegő ömöljön a konyhába. Közben kabátot vettek magukra, dideregtek, s le sem ülhettek az összeomlott sparhelt mellé a székre. Erre megbeszélték, hogy ilyen meleget azért, nem kellett volna csinálni...

Mire kiszellőzött a lakás, már az idő is későre járt, lefeküdtek hát aludni. Csak reggel folytatták a takarítást, mert a füst meg a korom, persze nyomokat hagyott maga után. Használható állapotba helyezték a sparheltet, s azután óvatosan begyújtottak – hogy azért meleg legyen.

A férj és a feleség egy kicsit megnyugodva már, megegyeztek, hogy ezután megelégszenek azzal a meleggel, amire a kukorica-csutka, meg a tűzifa képes...

Rég volt, igaz volt.

(Az írás az anekdotagyűjtő pályázatra érkezett.)

Mi jófelé igyekszünk, de a világ másfelé halad...

Egyre gyakrabban halhatjuk a globalizáció és fúzió kifejezéseket. Néhány éve még oda sem figyeltem mit is akarnak ennek a két fogalomnak, elméletnek a prófétái. Valahogy mindegy volt, volt az embernek fontosabb gondja. Aztán egyre gyakrabban hallottam, mi több már meg is ijedtem tőle. Mivel ezen a téren egyre komolyabb dolgokról hallottam, hát úgy döntöttem idő szánok rá, és nagyobb figyelemmel foglalkozom ezzel a témával. Ennek eredményeként gyorsan rájöttem, hogy itt egy újfajta ideológiáról is szó van, aminek éppen úgy, mint a kommunizmus híveinek, megvannak a prófétái, és az ellenlábasai is. Keztem komolyan belemerülni, és egyre jobban féltem és aggódtam a még nem is olyan régen kivívott demokratikus függetlenségünkért. Sajnos kételyeim további ismeretek során sem oszlódtak el. Mára meggyőződésem, hogy aggályaim jogosak. Nézzük csak, miként működik napjainkban az elmélet, ami egyre inkább gyakorlattá válik? Mik az előnyei, ha vannak? Milyen hátrányokat jelent a mindennapi életünkben? Milyen gazdasági, politikai változásokkal kell a jövőben számítani?

A fúziók, más szóval egyesülések, egyre nagyobb töke összevonással történnek, aminek következtében nagyobb profit érhető el, és jelentős munkaerő válik feleslegesé. A fúziók sorozata szükséges a globalizáció megteremtéséhez. Ez nem más, mint a töke világot átfogó hatalma. Ennek következtében a következő változások történnek. Az államok gazdasági és politikai változásokon mennek át. Ezért tapasztalható a nemzetállamok eróziója és földarabolódása, a politikusok csökkenő hatalma. Az államok egyre inkább csak kapják, és nem hozzák a döntéseket. A globalizáció új gazdasági, politikai és társadalmi körülményeket teremt. A kimenetele ma még bizonytalan. A globalizáció prófétái szerint a politikát nem lehet többé egyszerűen nemzetállamokra alapozni. A nyugati jóléti államok tőkét exportálnak fejlődő országokba, az ottani olcsó munkaerő révén megtermelt áruk hasznából finanszírozzák saját jóléti rendszerüket. A „kolonizált” országokban az alacsonyan tartott munkabérek konzerválják a szegénységet, míg a fejlettebb államokban a tömeges képzetlen munkaerő életszínvonala szakad le egyre inkább.

Kommunikációs forradalom teszi lehetővé a töke, és a technológiák határ nélküli közvetítését. A határokon átfelölő kommunikációs csatornák (a műholdas távközlés, az Internet), mind erősebben felgyorsítják az ipar, és a társadalmi problémák kezelhetőségét.

A globalizáció feltételeit garantáló államok egyre inkább elvesztik szuverenitásukat, mert Multinacionális vállalatok vehetik át az uralmat. Az angol nyelv már napjainkban is a számítástechnika nemzetközileg használt nyelve, teljes mértékben világnyelvé válik.

Tömegkulturális változások történnek, felhasználva erre a kommunikáció vívmányait. Egy egységes értékrend kialakítása a cél, minden nemzeti érték nélkül. Az új szokások, új kultúrkör kialakulása, a szocializálódás szerepét kezdik betölteni, és ezt a globalizáció céljai szabják meg.

A tömegpusztító fegyverek elterjedése, a terrorizmus felerősödése, és egy már is nagyiparrá változó genetikai forradalom lehet a folytatása az egyre jobban kettészakadó világnak. Már az eddigiek is komoly nyugtalanságra adnak okot. Hiszen naponta történnek világszerte hatalmas fúziók, amik eredményeként, naponta ezrével válnak munkanélkülivé az emberek. A nemzetállamok vállalatai lemaradnak a versenyben, ha nem válnak a

globalizáció részévé, de a fúzió által a védővámok kikerülése is lehetségessé válik. A piac bővítése, és a költségek leszorítása a másik lehetőség, amit úgy szintén ki akarnak használni.

A tény, hogy a globalizáció által bizonyos tömegcikkhez olcsóbban hozzájutunk, továbbá, hogy a kommunikáció előnyei egyre inkább elérhetőek lesznek és a repülés napjainkban egyre jobban megfizethetővé válik, még nem kielégítő valóság. Hiszen egyre jobban szembetaláljuk magunkat a globalizáció megsemmisítő hatásával is. Nem akarom a vívmányait elvitatni ennek a legújabb kornak, ami feltehetőleg 1999. novemberének végén kezdődhetett az USA városában Seattleben, ahol akkor a Világkereskedelmi Szervezet összejövételén, a globalizáció ellenzői is zászlót bontottak. Helyet kapva köztük nem csak a vesztes államok képviselői, de a nyertes államok polgárai is, a parasztemberekől a tudósokig, az anarchistáktól a liberálisokig, mindég egyre többen érezték, hogy az emberi sorsról sem ideológia, sem a töke nem jogosult dönteni. A társadalmi, nemzeti, emberi értékrendet, erkölcsi felelősséget, az ember nem adhatja ki a kezéből. 2001-ben a genovai G8-as csúcstalálkozón, már 150 000 tiltakozót mozgatott meg. Ezek a tények már azt bizonyítják, hogy itt már nem csak a fejlettebb világ gondjairól van szó.

Ezek után sem váltam a globalizáció ellenségévé, de a híve sem lettem. Tovább fogom figyelemmel kísérni a fejleményeket, és azt kívánom, hogy ebben a nagy harcban politikusaink meg tudják őrizni nemzetünk szuverenitását. Látok némi reményt, hogy a szükséges változások, ne feltétel nélkül ellenünk történjenek. Sajnos már határokon belül is vannak jelei a globalizációnak, ami lehetetlené teszi a kis cégek, vállalkozások működését. Én olyan kompromisszumot tudnék elképzelni, hogy a globalizáció részesei el legyenek kötelezve, a kis vállalkozások, kreativitásuk, termelésük ösztönzésére. Aztán amikor felnőnek, és érettek lesznek a fúzióra, ám legyen, ha úgy akarják, de szülessenek helyettük újabb vállalkozások. Aztán a tudás alapú társadalmat is legyenek kötelesek támogatni. Szerintem a globalizációt úgy is lehetne értelmezni, hogy globálisan felelősséget vállalunk egymásért, és globálisan kötelezzük magunkat az emberi méltóság, és a nemzeti szabadság védelmére. Ez egy kicsit több, és fontosabb, mint ami idáig történt.

Azt szeretném, hogy minden nemzetnek a nyelve egyenrangú legyen a kilátásba helyezett világnyelvvel, az angollal. Mivel én már 30 éve idegen nyelvet is beszélek, és egy idegen nyelv használatával élek, kijelenthetem, hogy amit csak az anyanyelven keresztül érzek, azt nem fogom felcserélni semmivel. Azt kívánom, és védelmezem, hogy ne kisebbségek, és a töke vegye át a hatalmat a nemzetek felett, hogy ne egy újabb elnyomás árnyékában küzdjünk mások hatalmáért.

Nem tudom a globalizáció prófétái, hívei között, hányan, és milyen garanciával tudnák ezeket a feltételeket biztosítani, mert ha igen akkor én is melléjük állnék. Addig viszont maradok csendes figyelőjük. Bízva mások felelősségtudatában.

Tanácsos lenne, ha az ország felelős politikusai időnként félretennék gyermeket belpolitikai harci kedvüket, és megtennék közösen a nemzet védelmében szükséges döntéseket, amire esetleg a későbbiekben már nem lesz alkalom. A nemzetközi egyezmények, az EU egyre átfogóbb törvényszerkezete napról napra, nem csak biztonságot, de kevesebb örendelkezési jogot is formál tagjainak.

Addig kell a jó lap a játszamába, amíg annak nincs vége.

Pósz Péter

NAGY ANNA KATALIN – **ELMÚLT MÁR...**

Rég elmúlt már az a szép nyári délután,
Mikor kézen fogva sétáltunk a csendes Tisza partján...
Nincs már délibáb, nem fújdogál szellő
Madarak dalától sem visszhangzik az erdő.

Vagy talán mégis? Csak mi azt nem halljuk?
Talán – lehet az is – már nem is akarjuk.
Az évek elszálltak, mint a vándor felhők,
Hátrahagyva nekünk sok szép esztendőt.

Ám emlékeink között, keresgélünk mégis...
Mi is volt a legszebb, amiért érdemes volt élnünk.
Mindig dolgoztunk – mert álmaink voltak...
Úgy érezzük, a legszebbek, meg is valósultak.

Ha egy jótündér megkérdené tőlünk,
Mit szeretnénk három kívánságként,
Gondolkodás nélkül mondanánk néki:
Békességben, megértésben, szeretetben élni...

És menni tovább, ezen az úton,
Melyen, valaha régen, elindultunk ketten...
Hogy milyen hosszú út? – Jó is, hogy nem tudjuk...
De a jelre – ha jön – bármikor megállunk.

Addig, éljük egyszerű életünk,
S a szép nyárdélutánra most is emlékezünk.
Lehet, egyszer még elsétálunk arra,
A madárdalos, csendes Tiszaparra...

Anyakönyvi hírek

ELHUNYT

Budai János volt mártélyi lakos
Tódor Imre Mártély, Hunyadi u. 8. szám alatti lakos

Apróhirdetések

Mangalica választási malacok
eladók. Érd.: (30) 910-0598

Többféle ízletes mézfajta kap-
ható. Petőfi u. 2.

Zippzárvarrás, ruhajavítást,
alja felvarrást vállalok.

Békési Sándorné. Mártély Ki-
nizsi u. 17. sz. alatt.

Tel: 228-161. 06-30-462-
7302. Ugyanott: (tartósító-
szer-mentes) savanyított ha-
sáb, és apró káposzta folya-
matosan kapható – egész nap.

Beépített és hordozható cse-
répkályhák átrakása tisztítá-
sa, javítása. Nagy Zsolt
Érdeklődni: a (70) 215-6023-
as mobilszámon.

Mártélyi kiskertek és gyümöl-
csösök szántását vállalom.
Érd.: (30) 517-1436

Akácmez van eladó. Ady E. u. 3.

Favágást vállalok. Ugyanott
gázpumpa eladó. Mártély, Bé-
ke u. 8. Mobil: (30) 621-6293.

Mártélyiak figyelem! Nézze-
nek be hozzám – útba esik
jövet-menet (mint a Takaré-
szövetkezet). Savanyú ká-
poszta, hasáb, valamint kü-
lönféle savanyúságok kap-
hatók a Fő u. 35/A szám
alatt. Egész nap. Telefon:
(30) 515-0393.

Festést, mázolás, tapétázást,
homlokzatfestést, számlaké-
pesen, referenciával, rövid ha-
táridőre, modern anyagokkal,
garanciával vállalok.

Kis Zoltán Mártély, Táncsics
M. u. 8. Tel.: (70) 215-9749

TAKARMÁNYBOLTOK KÍNÁLATÁBÓL

- vegyesdara takarmány-keverék
- baromfi takarmánykeverék morzsázott
- szója granulált
- nyúltáp
- korpa, stb...

Ezenkívül kaphatók:

CHAMPION bajnok galambok minőségi
takarmánya, kutya-, macskatápok

**Termékeinket szükség esetén
díjmentesen hához szállítjuk.**

Boltjaink: Hmvehely, Rákóczi út 38.

Csomorkányi út 70.

Damjanich u. 123. és 155.

Telefon: (62) 241-354 · (30) 250-2431

AGROFERR

VAS ÉS ACÉL KERESKEDELEM

RUGALMAS ÁRKÉPZÉS

DÍJTALAN KISZÁLLÍTÁS

Hódmezővásárhely, Szántó K. J. u. 172.

62/244-055

30/655-8661

Mártélyi idegenforgalom, ami csak álom, de valóság is lehetne...

Mártély természeti adottságai rendkívül jók, de ez évtizedeken keresztül nem volt elég, hogy jövedelmező idegenforgalom jöhessen létre. A szűnyogirtás regionális megoldása még mindig nem rendezett, és megoldott feladat. A holtág vízének nem csak minőségi, de esztétikai igényeknek is meg kellene felelni. Egyelőre csak remény van, hogy az igen költséges, folyamatban lévő eljárás meghozza a kívánt eredményt. A közrendszabályok üdülőtérületen való betartatása a másik nagy gond. Különös figyelmet, felügyeletet igényelne a szezonban, hogy a rendelkezések eredménytelennel is járjanak. Erre évek óta eredménytelen próbálkozások folynak. Nagyon valószínűnek látszik, hogy csak súlyos pénzübntetések alkalmazásával lehet a rendet fenntartani. Mindenestre egy tájvédelmi körzetben nyomatékosan fel kellene hívni az ott üdülni, pihenni vágyók figyelmét a szabályok betartására. Az már elég világossá vált, hogy az üdülőtérület látogatói a falut is látogatják, és fordítva. Sok esetben van csalódottság, és sóvárgás valami jobb után a vendégek tapasztalatai között. Hiányoznak az infrastrukturális feltételek úgy a hazai, mint a külföldi vendégek számára. Ez arra enged következtetni, hogy a falu a város nélkül, a város a falu nélkül nem tud megfelelni az elvárásoknak. A városnak mindig is voltak fontosabb tervei, mint a 6 km-re lévő, de közigazgatásilag a városhoz tartozó holtági üdülőövezet fejlesztése. Nem tartom jónak ennek a térségnek a hátrányos besorolást. Annál is inkább nem, mivel nem csak Mártélyról van szó, mert az idegenforgalom kihatásai érintik az egész térséget. (Azt már csak megemlítem, hogy mennyire jót tenne a városi lakosságnak, ha a pihenéshez szükséges szolgáltatások nem állnának ilyen gyenge lábon Mártélyon. Milyen örömmel tódulnának ki a városból az emberek százai-ezrei a meleg nyári napokon, ha itt megfelelő feltételek várnák őket?)

Nézzük csak, mit lehetne tenni? Először is nem kell fizető strandot létrehozni, mert ahhoz olyan, nagy volumenű, költséges fejlesztésre lenne szükség, ami valószínű a tájvédelmi körzet szabályaival is ellenkezik. Meg kellene viszont teremteni a kulturált pihenés, fürdőzés, ellátottság feltételeit. Minden bizonnyal egyre jobban növekszik az igény, hogy legyen melegvízes tusoló, megfelelő gyermekmedence, bérelhető szabadidős kellékek, (nyugágy, játékok, sporteszközök, stb.), a kornak megfelelő mosdó- és öltöző helyiségekkel. Ezt, roppant jól el lehetne képzelni cölöpökre építve, amit úgy alul, mint felül jól lehetne hasznosítani. Ezek a kínálatok már fizetőköteles szolgáltatások lehetnének, és sokkal nagyobb térségből is ide vonzanák a pihenni vágyókat. Ennek következtében aztán gyorsan javulhatna a faluban lévő szolgáltatások száma, minősége is, mert ahol az igény, ott a kínálat is megterem.

Talán eljön az idő, amikor nyári napokon számtalan vendég sétálgat, vagy kerékpározik a faluban, és itt-ott rendezett ápolat környezetben leülhet, vehet egy fagyaltot, vagy éppen egy szép mártélyi emléket kedvesének. Gondolom választékos péksüteményre, hentesárura, és egy szép, zöldövezetben lévő kerthelyiségre is volna rögtön igény.

Sajnos, vannak, akik kihasználják, hogy nincs konkurenciájuk. Szinte már hagyományos a magyar vendéglátásban, hogy itt-ott többet számolnak fel, akkor is, ha csak néhány szelet kenyérről, palacsintáról, vagy szegyenletesen kis adagokról van szó. Ez megint nem az idegenforgalom javára történik, hanem ellene. Ahogy a köznyelv tartja, a csalódott vendég a legrosszabb vendég. Sajnos a gasztronómiai terén is komoly hiányosságok vannak. Javulás csak akkor várható, ha a kínálatot az igényekhez

igazítják. Itt van például a fiatal nemzedék, és egyre több külföldi vendég igénye is, amely figyelembevétele egy vendéglátónak sem lenne kárára. Ez kezdődik avval, hogy számos vendég nem kíván disznó, és marhahúst fogyasztani. A falusi vendéglőkben viszont ezeken kívül, alig van választék. Aztán folytathatom, a savanyúsággal... Mert az van, de friss salátáról, (gondolok annak számtalan változatára), a paprika-paradicsomon kívül, (ami ritkán és gyengén van), legtöbbször csak álmodhat a vendég. Aztán az egyre nagyobb számú vegetáriánusok is éhezve, üres gyomorral kerülgetheti a legtöbb a vendéglőt. Nem értem, mi lehet annak az oka, hogy a vendéglős minden más lehetőséget elkerülve igyekszik három-négy gyorsan elkészíthető étellel a vendéget másfelé terelni?

Aztán itt van a jó falusi hangulatú csárda, számtalan elégedett, vidám vendéggel. Előfordult azért másképp is: mert az udvarban szaladgáló tyúkok, csirkék nem mindig garantálják, hogy friss húsféle kerül az asztalra. Amikor a vendég jobb híján magának kénytelen „összeállítani” az étlapot, hogy ne egy szutykos, ár nélküli cetli legyen a kezében, és ezt még meg sem köszönik neki, akkor már kínos a vendég helyzete. Aztán amikor este a sötét udvaron keresztül távozik, és egy pohár ásványvíz után is felbotlik a kiálló kapu ütközőjében, akkor már elég a falusi nosztalgiából. Ilyenkor a viszontlátásra köszönés helyett, más hallatszik a vendég szájából. Ezek azért apróságok, de talán jobban kellene figyelni rájuk. Sok esetben apró figyelmességek teszik vonzóvá, vagy a figyelmetlenségek riasztják el a vendéget.

Lehetne még rendezvényekkel, találkozókkal is Mártélyra csalogatni a vendégeket. Legyen az országos gombóc, vagy palacsintaevő verseny. De különböző szervezeteknek is fel lehetne kínálni találkozót, tárgyaló helyként. Esetleg hétvégi továbbképzések megtartására, oktatási célokra. Egy szép Húsvét reggeli ünnepséget is el tudnék képzelni, ahol a régi szokások bemutatására is sor kerülhetne. Egy fél vödör vízzel még én is ott lennék, aztán az asztalnál csak akadna egy kis ez, vagy az... Miért ne örülhetnénk együtt az ünnepnek?

Meggyőződés, hogy egy barátságos „Jó napot!” vagy „Miben segíthetek?”, ha látom a tétovázó tanácstalan idegent, mindig nagyon jó hatású gesztus lehet. Aztán ő beszéljen, amilyen nyelven tud, fontos, ha látja, hogy törődök vele. Ennél többet meg senki nem vár el. Ez az, amiért szeretnek bennünket! Na, meg a szép tágas, napos utcáinkat. Ez is az alföldi hangulathoz tartozik. Számos vendég mondta már nekem, hogy néki az tetszik itt, hogy a kocsit és a házak között zöldövezet van; legyen az virágoskert, (mert az a legszebb...), gyepp, vagy sövény.

Keresik a látogatók a magyar népzene vendéglőket, szórakozóhelyeket is. Sajnos ez már nem tér vissza, hiszen mindenhol igyekeznek olcsó gépzenevel helyettesíteni.

Végül talán még annyit: a tájvédelmi körzet, és a falu adottságai csak egy korlátozott nagyságú idegenforgalmat engedélyez, illetve tesz lehetővé, de ennek határától még nagyon messze vagyunk. Az idegenforgalom lehetne az a bevétel, ami kiegészítő jövedelemként működhetne, és sok embernek javíthatná az életkörülményeit. Jó példa erre az osztrák, a dél-német területen kialakult idegenforgalmi iparág, ami annak következtében jött létre, hogy a mezőgazdaságban feleslegessé vált a sok munkaerő, vagy kiegészítő jövedelemre lett szükség. Ennek érdekében, megint csak összefogásra kérném a lakosságot, mert ezen a téren is igaz: aki egymáson segít, az, magán is segít.

ÁMK hírek

Könyvtári rendezvények

Mocsári Ernő tartott gasztronómiai előadást a viselkedéskultúra programsorozat keretében a 7. és 8. osztályosoknak az ÁMK Iskolai és Községi Könyvtárában február 18-án, pénteken 13 órától.

Az ÁMK Iskolai és Községi Könyvtárában a viselkedéskultúra programsorozat keretében Viselkedés és illetéktan tartott előadást Dr. Halák László. Az előadásra február 11-én pénteken 12 órától került sor, résztvevői a 7. és 8. osztályos tanulók.

Február 3-án 13 órától az ÁMK Könyvtárában a viselkedéskultúra program keretében önismereti előadást, foglalkozást tartott Almásiné Szaszko Edit a 7-8. osztályos tanulóknak.

Atlétikaverseny

2005. február 2-án a Hódtoni Sportcsarnokban atlétikai versenyt rendeztek. A 30 méteres síkfutásban 2. helyet szerzett Sós Alíz, 4. helyezett pedig Molnár Viktória lett. Súlylökésben: 3. helyezett Pázsik Krisztián, 6. helyezett: Nagy András Helyből hármassugrás: 8. helyezett Szombathegyi Péter. 30 méteres síkfutás: 8. helyezett Papp Zoltán

2005. február 5-én Szeged adott otthont a Megyei Bajnokságnak, ahol a 30 méteres síkfutás megyei bajnoka Sós Alíz lett. Súlylökésben 7. helyet szerzett Pázsik Krisztián.

Kémiaverseny

Iskolánkat Csatlós Renáta 7. osztályos és János Beáta 8. osztályos tanuló képviselte a Hevesy György kémia verseny területi döntőjén. Mindketten szépen teljesítettek. Csatlós Renátának esélye van, hogy a megyei döntőre behívják.

Új taneszközök

Három boldog osztály vehetett birtokba új taneszközt és bútorokat a Szülői Munkaközösség jóvoltából. Az előző szilveszteri bál bevételéből felajánlott 350.000 Ft-os összegből az ötödik osztály modern, gerincvonalat követő székeket, a hatodikosok összecsukható kerámiatáblát, a hetedikesek pedig kellemes szín és formavilágú tanulószékeket kaptak. Köszönet érte!

Sítábor

Az ÁMK Általános Iskolája sítábort szervezett Szlovákiába. A gyerekek 2005. február 13-án indultak, és 19-én érkeztek haza. Kísérő nevelők Kis Krisztián és Búzás Éva.

Iskolai farsang

Az ÁMK Általános Iskolájának Farsangja 2005. február 26-án került megrendezésre a Faluházban. (Tudósítsunk a következő lapszámunkban lesz olvasható.)

Vetélkedő

Február 24-én a Faluházban került megrendezésre a négy település csapatainak részvételével az a vetélkedő, melyre érkeznek gyerekek Székkutasról, Hódmezővásárhelyről, Mindszentről és Mártélyről. A zsűri elnöke Mocsári Ernő volt, Mártélyt Albert Tibor alpolgármester úr képviselte. A játékot Fuchszné Benák Katalin a Mindszenti Keller Lajos Városi Könyvtár vezetője vezette.

Minden település legjobb csapata egy éttermi vacsorán és egy színházi előadáson vesz részt, melynek időpontja március 4. péntek.

Pütkösd helyett – ismét farsang

Az idén második alkalommal rendeztük meg az iskola alapítványának jótékonyági farsangi bálját.

A bált fokozott készülődés előzte meg úgy a gyerekek, mint a felnőttek részéről. Mindenki igyekezett a részét kivenni a munkából.

A 6. osztályosok lázasan készültek a fellépésre, ugyanis ők táncolták a nyitótáncot. A gyönyörű fehér ruhás keringő után vidám színes cha-cha-chát és rumbát táncoltak.

A bált, Balogh Jánosné polgármester, az esemény fővédnöke nyitotta meg, aki beszédében kiemelte, milyen fontos, hogy a településünkön működő iskola tanulói semmilyen hátrányt ne érezzenek városi társaikhoz képest. Ezt az ügyet szolgálja az alapítvány is.

A 7. és 8. osztályos diákok szolgálták fel a finom marhapörköltet, melyet, mint mindig, most is D. Nagy Antal főzött. A vacsora után felkerült az asztalokra a házi disznótoros is, melyet Török Ferenc készített, valamint az elmaradhatatlan mig-non és Takács Béla pék felajánlásaként a sós aprósütemény. A vendégeket az ajtóban „zsákbamacskák” várták, vásárlásra buzdítva őket. A zsákbamacska nagyon gyorsan elfogyott, már vacsora előtt üres lett az asztal. A tombolaárusok áruja is nagyon kapós volt.

A bálban ünnepelte születésnapját Szél Sándor is, akit az asztaltársai felköszöntöttek egy tűzijátékos, gyertyás tortával, melyen egy 50-es szám égett.

Este 10 óra körül Benkő Brigitta lépett a színpadra elmaradhatatlan kalapácsával, hogy a festményeket, kerámiákat

elárverezze. Jó munkát végzett, majd minden alkotás gazdára lert. A jó hangulatról a Minor együttes gondoskodott, szinte szünet nélkül húzták a talpalávalót.

A művészasztal vendégei, pontosan úgy, mint pünkösdkor, bálkirálynőt és bálkirályt választottak. Idén Kis Krisztián és partnere nyerte el a királyi tortát.

Éjfél után került sor a tombolasorsolásra, melyen nagyon sok ajándék várt gazdára. Meglátszott, hogy a szülők és a dolgozók milyen sok támogatót kerestek fel. A tombola főnyereményét az idén is Bérci Tamás ajánlotta fel, mely hagyományosan egy kerékpár volt.

Nagy örömünkre a boldog nyertes Vacsi Gáborné, iskolánk szakácsa lett, aki vidáman került egyet a teremben a Piros bicikli című nótára. A tombolasorsolást követően kicsit megcsappant a résztvevők száma, de a mulatós bálozók hajnalig ropták a táncot.

Sajti Imréné

A Mártélyi Általános Iskola tantestülete köszönettel fordul mindazokhoz, akik a 2005. február 5-én rendezett alapítványi jótékonybálat támogatták.

Köszönjük: *B. Kovács Emőke, B. Kovács István, B. Kovács Márta, Bányai Béla, Benda Zoltán, Bozsér Zsolt, Budai László, Csikós András, Erdős Péter, Fodor József, Kurunczi Róbert, Lelkes István, Surinyáné Borsodi Kata, Somogyi Emőke, Szalay Ferenc, Zoltai Attila műalkotásait.*

További támogatóink: Ábrahám Istvánné kozmetikus, Aladin Szőnyegház, Antalóczy Fuji Foto Centrum, Apolló Cipőipari Szövetkezet, Arany Ágnes, Arany Sándor, ASPARAGUS Kft, ATEV RT, Bajnócziné Rácz Éva, Bakonyi Istvánné, Balázsné Mónus Anikó, Balogh Jánosné, Baranyi István hűtőgépszerelő, Bérci Tamás, BETON MELIOR Kft, Bordás Györgyné, Boszorkány ABC, Bujdosó Dávid, Bujdosó Tiborné, Citroën Sajti, Czirok Mihály, Csáki Valéria, Csatlós Renáta, Cseszko Éva, Csikós Andrea, Csikós Ernőné, D és D BT Gyermekélelmiszer – Székkutas, D. Nagy Antal, Danicska Józsefné, Debreceni Ferencné, Égető Ibolya teremtés, Fazekas Istvánné, Ferenczi Bettina, Fénymodul, FLAMI-HÚS KFT, Fülöp András és családja, Gáborné Arany Rózsa, Garai Kerámia, Garbó Plusz Kft., Gyökeres Éva, Ifj. Hajdú Zsolt, Hédi Söröző, H-Forma Kereskedőház, Hideg család, Hízó Zoltán és családja, HÓD-MEZŐ buszjárat, HÓD-MODELL, Horváth Edina, Horváth Istvánné és családja, Horváth Pál és családja, Inda Virágüzlet, Joó Sándor és neje, Józsa Ferencné, Juhász Izabel és Nikolett, Kamilla Patika, Kanga Játékbolt, Kispál Judit ÁMK, Kóti Pálné, Kovács Ferenc és családja, Köntös Istvánné, Kruzslicz István, Lantos Jánosné, Lantos Sándorné, Lébeguth Gergelyné, Marcipán cukrászda, Marton János, Maximpex Bt., Medvegy András, Méhészeti és Gyógyászati Szaküzlet, MERCATOR Kft, Nagy András és családja, Nagy Imre és családja, Nagy Sándor, Napraforgó Virágüzlet, Ormai Vivien, Óvoda Szmk, Palócz István, Palócz Sándor, Papyrus Bt., Pappné Nagyiván Ibolya, Pataki József, Péter Zsanett, Pusztai Sándorné, Rácz Árpád, Rácz Jánosné, Rácz Sándorné, Rónasági kenyér Kft, Sajti Imre és családja, Sarokház, Súlyom Cukrászat, Sós Mária és családja, Sós Miklós, Szabó László asztalos mester, Szabó Lászlóné, Szabó Pálné, Szarvas Cukrászda, Székely Istvánné, Székkutas és Vidéke Takarékszövetkezet, Szél Sándorné, Szivárvány Festék- Vegyi áru, Szkurák család, Szombathelyi István és családja, Szőke és társa Kft, Szűcs Imréné, Takács Béla pék, Tábory István, Tatárné Kapus Éva, Teleház, Mártély, Tóbiás Ferencné, Tóth Ibolya, Tóth Mihály ÁMK, Török Ferenc, Törökné Simon Juszti, Vacsi Gáborné, Varga Szilvia teremtés, Virágh Emese, Véka Kft. Veres Antal síklató, Vitamin Plusz Kft

Külön köszönjük a Hízó Zoltánnak és Farkas Ilonának a büfé üzemeltetését és a bevétel felajánlását, a teremtésítő munkáját, a támogatójegyek vásárlását, a szülők, a munkatársak, a diákok, az óvodai és a konyhai dolgozók segítő közreműködését és kedves vendégeink jelenlétét.

Ézúton tájékoztatjuk a tisztelt Olvasókat, hogy a Mártélyi Általános Iskoláért Alapítvány adószáma: 18459739-1-06. Kérjük, tiszteljenek meg bennünket adójuk 1%-ával.

Az óvoda farsangi bálja

Izgatott, nyüzsgő forgatag fogadta a belépőt február 19-én, szombaton a Faluház összes termeiben.

Az óvoda hagyományos farsangi báljára készülődött felnőtt s gyermek egyaránt a szépen feldíszített nagyteremben, ahol minden hely foglalt volt, már jóval a kezdés előtt.

Mint két, ma már majdnem felnőtt gyermek apja, el is gondolkodtam, hányszor izgultuk végig mi is feleségemmel az egykori óvodai-iskolai farsangok jelmezes felvonulásait, s hány „munkaórát” öltünk bele előzőleg gyerekeink sikeres szereplésének közös örömébe. Szabtunk-varrtunk, ragasztottunk, arcot festettünk, kellékek után rohángáltunk, s nem lehetett ez másként most, a kisóvodások szülei esetében sem, hiszen rendkívül szép és ötletes jelmezekbe öltözött apróságok bájolták el a megjelent családtagokat és nézőközönséget.

Volt itt mindenféle: darázstól a terepruhába öltözött kommandósig, a nyuszikától a szupermenig. S bár az ifjú hölgyek, nyilván egészséges lelkületűeknek, és a kislányok eredendő szépség és jóság utáni vágyának megfelelően leginkább tündérnek, hercegnőnek, és királykisasszonynak voltak öltözve, sok aranyos állatjelmezebe, vagy valamely mesehős „bőrbe bújtt” szereplővel is találkozhattunk.

A színpadi szereplés, nem könnyű dolog. Főként nem ebben a korban, amikor anyu, apu nélkül, igaz az óvónénik szerető gondoskodása és irányítása mellett, még a fel-felvillanó vakuk fényében körbe is kellett forognia a jelmezebe bújtatott ifjúságnak a közönség zavarba ejtő tapsa, és hangos tetésnyilvánítása közben. Volt, aki jól, sőt otthonosan mozgott a „világot jelentő deszkákon”, de bizony akadt, akinek eltört a mécses, s csak az ölelő anyai kar tudta megvigasztalni a megszeppent apróságot.

A jelmezes felvonulás után, kis pihenő következett, amit ki-ki tánccal, vagy éppen a büfében fellelhető finomságok kóstoltatásával, a fáradtabb bálozók pedig felnőtt pihenéssel töltöttek.

Ezután minden jelmezes ajándék meglepetést kapott. (Olyan jó érzés volt látni, hogy nagyon helyesen, a bölcs felnőttek nem akarták értelmetlenül „versenyeztetni” ezeket a tisztalelkű kis emberpalántákat, s inkább egyenlő elismerésben részesítették őket – sajnos életük, ahogy majd halad rajtuk a kor, amúgy sem fog másból állni, mint állandó megméretetésből, és versenyből...)

A kipirult arcú, vidám gyermekesereg megtekintette a Grimbusz Színház, Kacska 3 című élvezetes előadását is.

Mint mindig, most is hatalmas sikere volt a tombolahúzásnak. Sok szép és hasznos nyereménytárggyal, és olyan élményekkel mehettek haza késő délután a kisóvodások és szüleik, amely majd felnőttkorukra minden bizonnyal – feledhetetlen emlékké szelődülnek...

– Szerk. –

MEGHÍVÓ

Mártély község önkormányzata 2005. március 15-én 10 órakor a község Főterén tartja az ünnepi megemlékezést, melyre szeretettel várjuk lakosainkat. Díszvendég: Klebersberg Éva

PROGRAM

- 10.00 Főter: Balogh Jánosné polgármester ünnepi megemlékezése.
Az Általános iskola 7. osztályos tanulói-nak műsora.
- 10.30 Papp iskola: Klebersberg Kuno emléktábla és domborműavatás.
- 11.00 Faluház: Rendhagyó történelem óra.
Néptánc műsor.

FELHÍVÁS

A belterület útjain és a közterületeken az Önkormányzat folyamatosan végzi a hóeltakarítást, kéri a lakosokat, hogy a házuk előtti járdaszakaszt tisztítsák meg a hótól, jégtől.

TÁJÉKOZTATÁS

Január hónap folyamán az Önkormányzat a Láncszem Egyesülettől használt ruhaneműt, bútort, ill. ágyneműt kapott adományként. Az adományok kiosztására a helyi civil szervezetek vezetőinek javaslata alapján került sor. Ezúton tájékoztatjuk a lakosságot, hogy a használt bútor, illetve ágynemű a Polgárőr, Tűz és Vagyonvédelmi Egyesület, valamint a Mártélyi Olvasókör vezetőjének javaslatára a Tiszapart kempingbe került, amelyet a községi Önkormányzat működtet.

Testületi ülés

Mártély Önkormányzatának Képviselő Testülete 2005. február 15-én, 14 órától tartotta soron következő ülését a Polgármesteri Hivatalban.

A hosszúra nyúlt ülésnek ugyan csak két fő napirendi pontja volt, ám fontosságukra tekintettel, a képviselők minden részletre kiterjedő eszmecsere folytatva vitatták meg a két előterjesztést.

Napirend előtti felszólalás gyanánt, elsőként arról a sikeres pályázatról hallhattak beszámolót, amelyet a Konrad Lorenz Természet-és Állatvédő Egyesület, és a mártélyi Üdülőlhely és Faluvédőszépítő Egyesület közösen nyújtott be, hátrányos helyzetű emberek alternatív munkaerő-piaci képzése és foglalkoztatása témakörben. A Konrad Lorenz egyesület nevében, Szemenyei Sarolta ismertette a projekt részleteit, a távlati elképzeléseket, majd Bor-

sos József a Faluszépítő egyesület elnöke egészítette ki a tájékoztatót, konkretizálva, hogy a 2005. májusától 2006. májusáig terjedő időszakban beindítandó képzést, főként mártélyi és Mindszenti emberek bevonásával tervezik. A résztvevők parkgondozói képzést és munkatapasztalatot szerezhetnek. A csoport tervezett létszáma 15 fő, s a képzés elméleti részének színhelye a Civilház lesz. A gyakorlati képzések helyszínei között kiemelték Mártély közterületei, parkjai, és a Tiszapart kemping. Talán nem mellékes megemlíteni, hogy a két egyesület ebben az újszerű, haladó kezdeményezésben, egyedülálló módon, a programban résztvevőknek, minimálbért ad a képzés idejére.

Végezetül elhangzott, hogy a sajtóban történő ismeretesen kívül, az egyesületek további más formákban is törekedni fognak e lehetőség minél szélesebb körben történő megismer-

tetésére, szórólappal, plakátokkal segítve az érdekeltek minél részletesebb tájékoztatását.

A Testületi ülés tulajdonképpen napirendi pontja közül elsőként a 2005. évi költségvetés ismertetésére, megvitatására, majd elfogadására került sor. Mind a Pénzügyi Bizottság, mind a testület a hivatalnál illetve intézményeinél szigorú takarékosagra hívta fel a figyelmet. A testület pozitívként értékelte, hogy az elmúlt év során pályázati támogatásból sikerült megvalósítani az iskolai konyha, és a tűzoltó szertár felújítását. Ez évben az önkormányzat nagyobb beruházást nem tervez. Igény merült fel azonban új építési telkek kialakítására, az intézményeknél gépek, berendezések beszerzésére.

Továbbra is figyelemmel kell kísérni, illetve ki kell használni a Csongrád megyei Területfejlesztési Tanács által kiírt, és egyéb pályázati lehetőségeket.

Második fő napirendi pontként, a község tulajdonába került Tiszapart Kemping üzemeltetésének beindításával, a tárgyi és személyi feltételek megteremtésével, s az elkövetkezendő

működtetés részleteivel, gondjaival foglalkozott a testület. Hosszas de eredményes vita után a testület arra a döntésre jutott, hogy mind a kempingvezetői állást, mind a büfé üzemeltetését pályázat útján meghirdeti. Megállapították, hogy az induláshoz szükséges minimális beruházások és a személyi feltételek megteremtése nélkül, a kemping üzemeltetése nem kezdődhet el. A kemping üzemeltetésére, az önkormányzati tulajdonban lévő Vízmű Kft-t kérte fel a Képviselő Testület.

Az előterjesztések során több ügyben döntött a testület. A barattyosi külterület Hódmezővásárhely Önkormányzatához történő átcsatolásának feltételeiről, az ÁMK óvoda, iskola Házirendjéről, az ÁMK igazgatói állás pályázati kiírásáról, iskolatej programban való részvételről.

Az Önkormányzat pályázatot nyújtott be: **a hátrányos helyzetű tartós munkanélküli lakosság foglalkoztatását, megélhetését segítő, életkörülményeinek javítását szolgáló közmunkaprogramra.**

Sándorné János Mária

Falugyűlés a csatornázásról

Mártély Község Képviselő Testülete 2005. február 22-én, kedden 17 órától a Faluházban Falugyűlést tartott, melyen tájékoztató hangzott el a községi szennyvízhálózat kivitelezési munkáiról.

A falugyűlésen megjelent szakemberek ismertették a csatorna-beruházás előzményeit, a pénzügyi előkészítéstől a tervezési, engedélyeztetési és lebonyolítási munkákig, azok részletezésével.

A szép számban megjelent mártélyi érdeklődők ezután kérdéseket tehetek fel a beruházásban résztvevő cégek képviselőinek. Volt bravúrosnak induló, indulatos vádaskodásba torkolló, és valóban közérdekű kérdéseket feszegető hozzászólás egyaránt. Legtöbb kérdés a beruházás pénzügyi finanszírozásának részleteire irányult, ám, hogy a többszörösen megválaszolt kérdések után megerősítést nyert, hogy a Csatornaberuházó Társulat tagjai – azaz az ingatlantulajdonosok – által megkötött szerződésben foglaltak megfelelnek a valóságnak – némileg megnyugodtak a kedélyek. Többen nehezményezték, hogy olyan szerződést írtak alá, amelynek tartalmát nem tudták megfelelően értelmezni, mert a kitöltés és aláírás során nem volt módjuk részletesen tanulmányozni a feltételeket. E felvetésekre válaszolva a pénzügyi finanszírozást bonyolító cég képviselője elmondta, bár első ránézésre valóban bonyolultnak tűnhet a csatornázást ilyen formában, állami támogatás nélkül megvalósító beruházás pénzügyi háttere, de ez a pontosan és a lehetőségekhez mérten kedvező hitelkonstrukció a mártélyi emberek érdekeit szem előtt tartva került kialakításra. A több órára nyúlt, helyenként parázs eszmecsere végén úgy summázhatnánk az összefüggéseket, hogy bár még mindig merülnek fel kétségek egyesekben a csatornázás kapcsán, akik szándékolt ellenállásba, helyenként támadásba is átcsapó látszólagos értetlenségük mögé bújva igyekeznek – utólag – befolyásolni a beruházást döntő többségében támogató lakosságot, a bizonytalanságok és kérdésként felmerülő részletkérdések tisztázása után Mártélyon tavasszal elindulnak a kivitelezési munkák.

– Szerk. –

Meghívás

A Mártélyi Olvasókör tisztelettel hív minden olvasóköri tagot, 2005. március 5-én 12 órai kezdettel megtartandó záró közgyűlésére a Faluházba.

A Mártélyi Olvasókör felhívása

A Mártélyi Olvasókör köszönetét fejezi ki azoknak, akik 2004-ben adójuk 1%-ával támogatták működésüket! Kéri mindazokat, akik tehetik, a továbbiakban is segítsék e formában az Olvasókör munkáját.

A Mártélyi Olvasókör adószáma: 19085737-1-06.

Ismét előadás hazai és Uniós támogatási lehetőségekről – tanácsadás pályázatíráshoz

A Polgármesteri Hivatal a jövőben rendszeres előadásokkal főlvállalja a lakosok tájékoztatását a pályázati témákban.

A következő előadás címe: „Tájékoztató a hazai és Uniós támogatási lehetőségekről, pályázatokról kis- és középvállalkozók, őstermelők, családi gazdálkodók, civil szervezetek számára”. Ez a térítésmentes egyéni tanácsadás, az egyes fejlesztési elképzelésekhez illeszkedő megszerezhető forrásokkal foglalkozik. A tájékoztató és tanácsadás helyszíne: Polgármesteri Hivatal. Időpontja: 2005. március 9. (szerda) 17 óra.

Az egyházak hírei

A római Katolikus Egyház vasárnaponként fél 12-kor várja a híveket községünk templomába, ahol Seidl Ambrus plébános úr tart Szentmisét.

Vasárnaponként 11 órától Kocsis Tamás ref. lelkész tart Istentiszteletet az imaházában, melyre várják a gyülekezet tagjait.

A mártélyi Vízmű Kft.

meghirdeti

a „Tiszapart Kemping”-ben (Jurta kemping) lévő

büfé üzemeltetési jogát.

Az ajánlattétel több éves üzemeltetésre szóljon.

Az üzemeltetés feltételeinek és a szerződésbe foglalandó bérleti konstrukció kialakítása közös egyeztetéssel történik.

A pályázónak előzetes megtekintés után, mellékelnie kell a pályázathoz:

- üzemeltetési tervet,
- a rendeltetéshez illeszkedő belsőépítészeti elképzelést,
- a vállalkozást és a szakmai tevékenységet bemutató referenciát.

Előnyben részesülnek mártélyi, illetve Mártélyhoz kötődő vállalkozók!

*A pályázatokat Mártély Polgármesterének kérjük benyújtani 2005. március 26-ig írásban:**Mártély, Rákóczi tér 1. alatt.*

(Részletes tájékoztatás és a helyszín megtekintésére időpont a (62) 528-062-es telefonszámon kérhető.)

A mártélyi Vízmű Kft.

pályázatot hirdet

kempingvezető álláshelyre.

A foglalkoztatás, szezonális jellegű, évente április 1-től szeptember 30-ig terjedő időszakra.

Bérezés megegyezés szerint.

A pályázóknak csatolniuk kell:

- önéletrajzot,
- végzettséget igazoló okirat másolatát,
- vezetői tervet.

*A pályázatokat Mártély Polgármesterének kérjük benyújtani 2005. március 26-ig írásban:**Mártély, Rákóczi tér 1. alatt.*

(Információkérés a (62) 528-062-es telefonszámon lehetséges.)

Közérdekű telefonszámok

Mentő: 241-680 Közp. szám: 104
 Körzeti megbízott: (20) 2095-336
 Polgárőrség: 228-043
 Rendőrség Hmvhely: 246-266 Közp. szám: 107
 Tűzoltóság Hmvhely: 242-233 Közp. szám: 105

Polgármesteri Hivatal: 528-062
 Idősek Klubja: 228-038
 Iskola: 528-060
 Óvoda: 228-035

Apróhirdetési szelvény

A *Kaláris* című lapban, mártélyi magánszemélyek térítésmentesen adhatják fel hirdetéseiket. A kivágott és olvashatóan kitöltött hirdetési szelvényt kérjük dobják be minden hónap 25-ig a kihelyezett gyűjtőládákba, vagy juttassák el postai úton, személyesen a szerkesztőség címére. (Tiszai u. 14.)

Név:

Telefon:

Hirdetési szöveg (legfeljebb 20 szó):

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Impresszum

Szerkeszti: Lupus Design Bt. Munkatársak: Farkas Zoltán szerkesztő,

Borsos József, Pósz Péter, Sajti Imréné, Sándorné János Mária, Zsótér Gábor.

Szerkesztőség: Mártély, Tiszai u. 14. Tel: 228-556, E-mail: lupus@uze.net Kiadja: Mártély község Önkormányzata.

Tipográfia: Infopress Reklámstúdió. Nyomdai munkálatok: Szoliter Nyomda – Hódmezővásárhely, Szabadság tér 73.